

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENE-
RALE A VANĂTORILOR DIN ROMANIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Maiu 1923

SEDIUL „UNIUNEI”

PIAȚA C. A. ROSETTI, 7 / BUCUREȘTI I.

TELEFON 313/47

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923
SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: PIAȚA C. A. ROSETTI, 7 — BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare:

MIHAIL SUTZU și GH. NEDICI

Președinte:

ANTONIU MOCSONYI

Vice-Președinți:

NICOLAE RACOTTA și VASILE V. ȘTEFAN

Secretar-General:

C. G. ALEXIANU

Membrii - Consilieri:

D-r I. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, Principele GEORGE V. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂTIANU, Dr. I. BEJAN, AL. G. BUZDUGAN Principele JEAN CALIMACHI GRIGORE P. CARP, Dr. E. COSTINESCU, General I. GĂRLEȘTEANU, Prof. ERNEST JUVARA, G. LAKEMAN-ECONOMU, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), Colonel A. MICU, General G. G. MANU, N. MANTU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, ISTRATE N. MICUȘCU, Dr. VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal), DIMITRIE I. NICULESCU, C. OPRAN, M. SC. PHERECHYDE, Dr. I. PHILIPOVICZ, GEORGE A. PLAGINO, NICOLAE SĂULEȘCU, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, Dr. L. SCUPIEVȘCHI, Dr. O. STOICHIȚĂ, Prof. Dr. G. UDRISCHI

Censori:

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de Lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“.

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

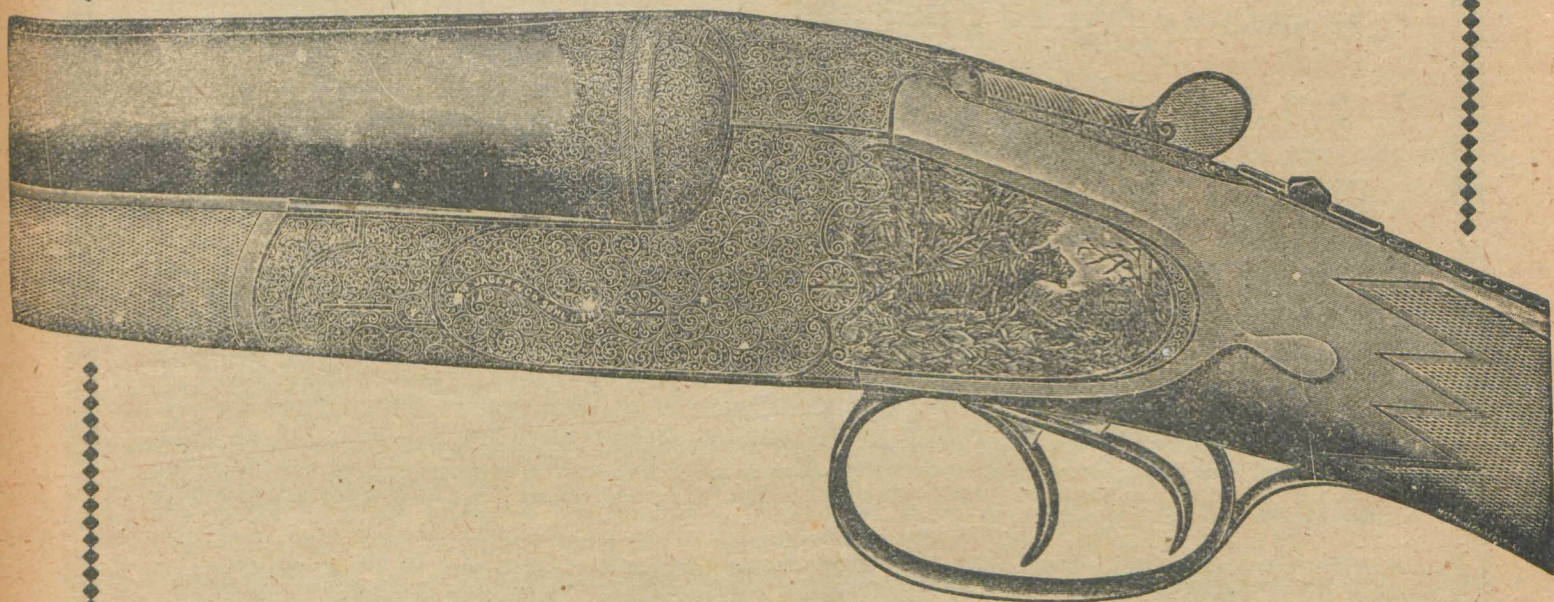
Orele de primire la Uniune: În toate zilele de lucru de la 3—7

SEDIUL: PIAȚA C. A. ROSETTI No. 7 — BUCUREȘTI I.

TELEFON 313/47

A R M E L E
F. J A E G E R & Co.

Sunt neîntrecute ca tir și
soliditate, putând rivaliza
în privința aceasta cu cele
mai scumpe arme engleze

Toate armele fabricate de
această casă pentru membrii
„UNIUNEI“ sunt cea mai eloc-
ventă reclamă, obținând fără ex-
cepție predicătele „exceptional“
și „superior“ la standurile oficiale
de încercare din străinătate.

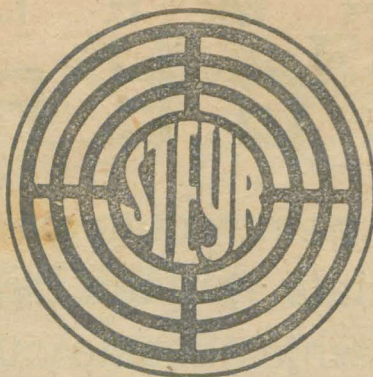
S P E C I A L I T Ă Ţ I :

Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Block“ care rezistă celor mai for-
midabile presiuni * Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru
drillinguri * Ejectorul infailibil sistem Jaeger * Viza patent Jaeger, etc.

Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se
trimite membrilor „UNIUNEI“ franco
la cerere, adresată la sediul nostru.

Nu cumpărați nici o armă. înainte de a vizita expoziția Uniunei

3 ARME

3 ARME

care nu trebuie să lipsească

din echipamentul dv. sunt:

Carabina Mannlicher-Schönauer

în calibrele 6,5 — 8,2 — 9 și 9,5 mm., precum și calibrele de mare viteză nou introduse:
7 × 62, 7 × 64 și 8 × 60 mm.

ARMA DE VÂNĂTOARE HAMMERLESS

cu țevi de schimb cal. 12 și 16

PISTOLUL AUTOMAT „STEYR” CU ȚEAVĂ BASCULANTĂ

cal. 6,35 și 7,65 mm.

SUNT ARME DE CEA MAI MARE PRECISIE

ATÂT CA TIR, CÂT ȘI EXECUȚIE

Steyr-Werke A. G.

Wien I., Teinfaltstrasse 7.

Representată prin «Uniunea Generală a Vânătorilor din România»,—Catalog ilustrat contra marca postală necesară

Carabinele de vânătoare cu repetiție sistem „Mannlicher-Schönauer”, aparțin categoriei de arme de vânătoare cu închizător cilindric și mișcare rotatoare pentru deschidere, închidere și armare; zăvorirea se efectuează prin dispozitive așezate simetric în dosul capului mobil.

Magazinul este așezat în mod practic cu totul în pat; iar partea lui inferioară este închisă hermetic, făcând imposibilă intrarea prafului. El ocupă puțin loc și pe lângă o greutate redusă îi dă armei și un aspect elegant.

Mecanismul de ridicare rotativ, cu cartușele așezate concentric, în contrast cu sistemul la care cartușele sunt așezate pe 2 rânduri, în zigzag, exclude ori-ce strângere al cartușelor. Introducerea cartușelor în magazin se face cu ajutorul unui încărcător lamă.

Inchizătorul este foarte maniabil atât la deschidere cât și la închidere. Când el este închis, obturatorul se poate asigura în mod perfect. Demontarea și remontarea mecanismului de ridicare și al închizătorului se poate efectua ușor, fără nici o uneltă.

Carabina cu repetiție «Mannlicher-Schönauer», se fabrică în calibrele 6,7—8,2—9—9,5—7×62—7×64 și 8×60 mm. Toate calibrele se disting prin calități balistice remarcabile.

Noile arme hammerless „Steyr” în calibrele, 12 și 16, posedă avantaje extraordinare, față de toate armele hammerless existente.

1. Toate piesele sunt fabricate din oțelurile speciale, renumite, styriene, produse în uzine proprii și toate armele sunt încercate pentru uzul pulberii fără fum.

2. Bascula nu are nici o deschizătură, etc., deci nu poate intra nici praful nici murdărie în interiorul ei.

3. Mecanismul este construit cât de simplu posibil, constând numai din patru părți: din piesa de armare, percutor, arc și trăgacele exterioare.

4. Siguranța nu fixează numai trăgacele, ci și percutoarele, împiedecându-le să scape din cauza unei izbiri, sau căderi. Prin urmare, este exclusă o descărcare accidentală.

5. Armele se pot livra și cu 2 rânduri de țevi. Un rând cal. 12 și altul cal. 16, așa că vânătorul își poate transforma în câteva secunde, fără unelte, arma cal. 12 într'una cal. 16.

6. Trăgacele se pot regla ușor prin câte un șurub mic așezat lângă fiecare trăgaci, regulându-le după placul vânătorului să scape ușor, sau mai greu.

7. Ejectorul automat se poate pune afară din funcție, cu ajutorul unei mici chei.

PISTOLUL «STEYR»

este singurul pistol ca țeavă basculantă. Avantajele lui sunt:

1. **Siguranță absolută.** Prin bascularea țevei ne putem ușor convinge dacă pistolul este încărcat sau nu. Pistolul se poate descărca fără greutate și fără pericolul să fi rămas vre un cartuș în țeavă. Siguranța nu fixează trăgaciul, ca la cele mai multe sisteme de pistoale, ci cocoșul armei.

2. **Maniabilitatea.** Prin bascularea țevei putem vedea imediat interiorul mecanismului. Se poate introduce ori când numai câte un cartuș în cameră, ce permite folosirea armei în mai multe direcții, și anume:

a) ca pistol cu un singur foc, în cazul pierderii încărcătorului;

b) spre a trage numai un singur foc, punând încărcătorul la prima gradajie;

c) în sfârșit, ca armă cu repetiție, ca ori-ce pistol automat.

3. **Curățirea ușoară.** Fără a demonta pistolul, se pot ușor vedea mecanismul de dat foc cum și toate celelalte părți, a căror curățire este necesară după tragere.

4. **Toate piesele sunt intersanjabile.** Ele se pot schimba fără cea mai mică greutate.

Pistolul «Steyr» mai are multe avantajii, din care amintim: Forma elegantă—Greutatea mică—Precisia tirului—Rezistența incomparabilă—execuția fină.

NU CUMPĂRAȚI NICI O ARMĂ ÎNAINTE DE A VIZITA EXPOZIȚIA UNIUNEI

ATLAS-PETROL

SOCIÉTÉ EN NOM COLECTIF POUR LE COMMERCE ET L'INDUSTRIE DU PÉTROLE

EXPORTE EN TANCS ET EN CITERNES:

B E N Z I N E

D'AVIATION, LÉGÈRE MOYENNE
ET LOURDE, WHITE-SPIRIT,
GAZ-OIL, PÉTROLE LAMPANT

HUILES MINÉRALES DISTILLÉES ET
RAFFINÉES, DE TOUTE VISCOSITÉ

RUE REGALĂ, 21. TÉL.: 26/53 et 14/90 BUCAREST ADR. TÉLÉGR.: «ATLASPETROLE»
AGENCES: PLOEȘTI * CONSTANTZA * GIURGIU

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

Fabrica română de cartușe de vânătoare-București

Aducem la cunoștința vânătorilor din întreaga țară, că mulțumită mașinilor noastre de înaltă precizie și personalului tehnic recrutat în străinătate dintre cei mai renumiți specialiști, am izbutit să fabricăm cartușe de vânătoare care dau rezultate uimitoare din toate punctele de vedere.

Orice vânător dornic a ucide vânatul în care trage și nu a-l răni, orice vânător care vrea să-și stabilească reputația de bun trăgător să nu mai tragă decât cartușele marca 2 stele și 3 stele, încărcate după ultimele cerințe ale balisticii moderne cu pulbere fără fum și materialul cel mai bun existent.

Aceste cartușe se pot găsi de acuma la sediul Fabricii, București Șoseaua Ștefan cel Mare Nr. 45. În provincie se vor găsi de vânzare în două trei săptămâni, în toate capitalele de județ.

AVIZ IMPORTANT. Atragem atenția vânătorilor asupra unui fapt, căruia până acum mulți, foarte mulți nu i-au dat nici o atenție.

Este anume de importanță decisivă pentru tirul unui vânător, ca acesta să tragă la toate vânătorile și întotdeauna cu cartușe încărcate în așa fel, ca toate mărimile de alice, fie de prepelițe, sau de becaține, fie de sitari, sau de potârniche, fie de rațe, sau de epuri, fie de vulpi, sau de lupi, să sboare la țintă cu aceeași viteză nevariabilă. Numai atunci va putea dobândi vânătorul acea siguranță, care-l face ca în mai puțin de o clipă să decidă — în mod reflex dar cu atât mai precis — asupra măsurii cu care trebuie să ochiască înaintea, dedesubtul sau deasupra vânatului aflat în mișcare.

Ori, această viteză egală a alicelor de toate mărimile menită a face posibil vânătorului un tir regulat, nu se poate obține decât variind la fiecare mărime de alice doza pulberii și schimbând în același timp și cuantumul de alice. Dar măsura exactă a acestor va-

riațiuni atât de necesare nu s'a putut stabili decât prin încercări îndelungate și laborioase pe Stand-uri, prevăzute cu utilaj modern electric și de înaltă precizie.

Aplicarea acestui principiu fundamental al dozajelor variate, pentru obținerea de viteze egale la orice mărime de alice fără a se schimba sm uciturile (recul-ul) cari rămân invariabile, nu se poate face decât cunoscând cheia acestor măsuri variate și încărcând cartușul cu mașin' moderne cum le posedă Fabrica noastră.

Trageți câtva timp cu cartușele fabricate de noi și veți constata o ameliorare a tirului d-v., v și veți vedea dispărând acele șovăiri în momentul apăsării pe trăgaci, șovăiri cari provoacă întotdeauna scăparea sau rănirea vânatului în care trageți.

A trage cu cartușe proaste înseamnă: 1. A vă distruge reputația de bun trăgător și deci de vânător, 2. a transforma plăcerea vânătoarei în permanentă enervare și supărare, 3. a răni un mare număr de vânat care moare în chinuri, pierdut pentru d-v.

Evitați aceste neajunsuri trăgând numai cartușele:

FABRICII ROMÂNE DE CARTUȘE DE VÂNĂTOARE

Marca Fabricii

Waffenfabriken
Simson & Co. Suhl i. Rn.

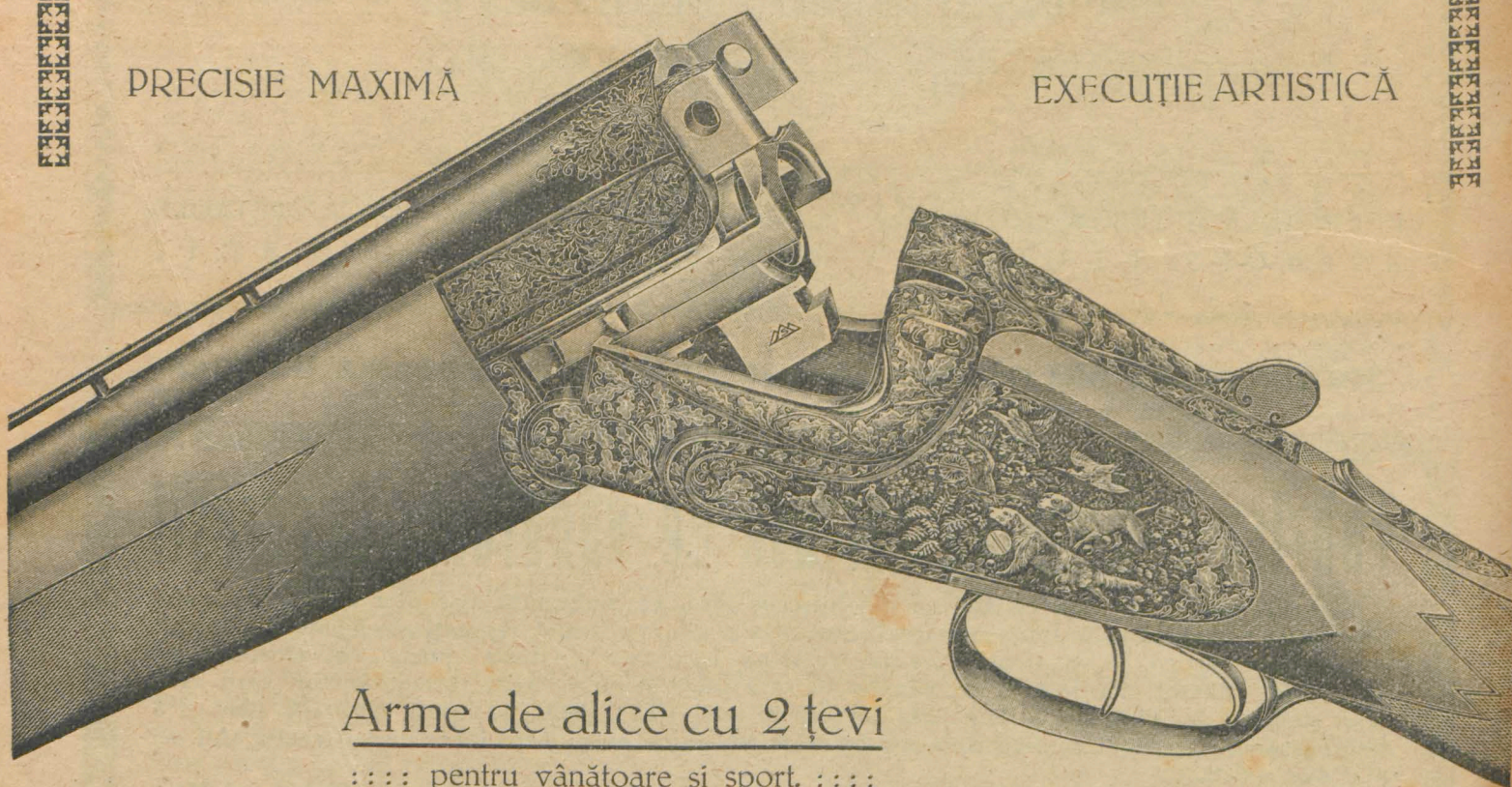
Marca Fabricii

Arme de vânătoare și de sport

IN EXECUȚIE SUPERIOARĂ

PRECISIE MAXIMĂ

EXECUȚIE ARTISTICĂ

Arme de alice cu 2 țevi

::: pentru vânătoare și sport. :::

ARME CU 3 ȚEVI (Drillinguri), CARABINE CU REPETIȚIE, ARME DE GLONȚ cu 2 țevi, ARME MIXTE cu 2 țevi, ARME CU 3 ȚEVI, din care 2 pentru glonț.

ARME SPECIALE pentru VÂNATUL CEL MAI PUTERNIC, ARME pentru GLOANȚE DE MARE VITEZĂ, CAL.: 7×65, 8×60 Magnum, 8×65, 8×75, 9,3×62 Magnum, 9,3×74 Magnum, cu cel mai mare rendement al tirului.

Simson

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

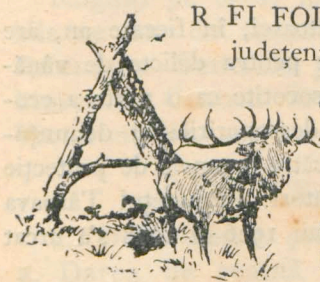

«Pe malul Mării» de pictorul R. Schweitzer-Cumpăna

SITUAȚIA ECONOMICĂ A JUD. TÂRNAVA MARE

de Ioan Rampelet

Subinspector de vânătoare a Jud. Târnava Mare

RFI FOLOSITOR ca toți d-nii Insp. județeni să facă o asemenea statistică a situației din județul lor, bazată pe date certe pentru că atunci ar putea chiar Uniunea sau Minist. de Domenii să stabilească situația generală economică din țară.

Cetind scrierea lui Bieger, inspector silvic: «Die deutsche Jagdwirtschaft» mi-a dat prilejul să scriu articolul ce urmează. Din relațiile lui sumare ar vrea să arate cât de necesar este și pentru România crearea unei statistici de vânătoare, care să cuprindă țara întregă.

Pentru prelucrarea subiectului de mai sus avem dovezi sigure abia din anul 1926.*) Rapoartele statistice obligatorii vânătorilor și societăților de vânătoare de către Mi-

nisterul Agriculturii unguresc dinainte de războiu, nu s'au executat, și abia după noile arendări în Județul Târnava mare din 1925, a putut fi introduse pe deplin la societățile de vânătoare și arendași.

Spre clarificarea celor ce urmează, adaug că clima Județului Târnava Mare, are caracterul climei continentale. Iernile grele sunt urmate de veri calde. Cantitatea precipitațiunii e normală. Chiar și în cele mai secetoase veri, vegetația e răcorită de câte o ploae, și astfel nutrețul vânatului util e întotdeauna abundent. Solul este format din dealuri și coline, terenurile lutoase și nisipoase sunt răspândite aproape în aceeaș măsură. Suprafața județului e de 324,240 ha. Din aceste 100.800 ha. sunt pădure, 91.579 lunci și pășune, 114.800 ha. loc arabil și grădini și cam 17.360 ha. diferite.

Față de bunele condițiuni de trai, vânatul e rar. Totuș se poate observa o sporire a unelor specii (căprioare, potârnichi, lupi și viezuri). Numărul mistreților este de 300 până la 400, dealtfel se schimbă din an în an, după condițiile de hrană și descrește în anii mai răi sub 200. Căprioarele s'au înmulțit considerabil după războiu,

*) Vezi «Die Geschichte der Jagd in Burzenland» de Otto Willing.

numărul lor se urcă mult peste 1.500. Situația iepurilor a descrescut mereu dela începutul războiului, totuși acolo, unde s'a introdus la timp o ocrotire intensivă, numărul lor a rămas la o înălțime corespunzătoare. Erunca se ivește rar. La fel și potârnicchia, e răspândită numai într'o parte a Județului, numărul crește considerabil. Dintre porumbei sălbatici numai turturelele sunt răspândite peste tot. Prepelițe, găște, rațe și sitari se găsesc la noi numai primăvara și toamna, cu unele excepții.

În schimb lupul a devenit în timpul din urmă vânat sedentar, și numărul lui de 100—200 cred că nu va fi taxat prea sus. Și viezurii par a se simți bine la noi; numărul lor crește din an în an. Vidrele și jderii au scăzut. În proporție cu starea vânatului util, pisici sălbatică sunt destule aici. Deasemenea și vulpi! Știu că aici nu sunt de aceeași părere, cu mulți amatori ai vânătoarei de vulpi, dar dacă cum e spre exemplu la noi, la șase iepuri împușcați a căzut și o vulpe, atunci numărul vulpilor trebuie să fie considerat ca prea mare. Mult prea numeroase sunt pasările răpitoare. Pentru aprecierea lor lipsesc indicii sigure.

Vânătoarea legală, au exercitat-o în termen mijlociu 663 vânători, între anii 1926—28. Numărul lor, e sigur de de cinci ori mai mare ca înainte de războiu. Sporirea numărului de vânători de după războiu a trebuit împiedecată în 1925, prin ordine Ministeriale, iar din 1926 s'au împușinat mereu. Actualmente mai exercită vânătoarea pe baza permisului de vânătoare, cam 620 vânători. Ei sunt organizați în 17 societăți de vânătoare; numai șase din ei sunt arendași singuri.

Dispozițiile legii vânătoarești sunt aplicate în teritoriul Județului; din ordinele Ministeriale ce privesc vânătoarea amintesc: E interzis vânatul mistreților cu câinii dela 1 Februarie până la 15 Septembrie. E interzis total vânatul cu copoi cu picioare înalte; e interzis vânatul cu bazeți dela 1. Ianuarie până la 1 Octombrie. Țapii au putut fi vânați numai într'un număr mic și numai cu glonț; iepuri dela 1 Octombrie până la 15 Ianuarie, potârnicchia dela 15 Octombrie până la 15 Noembrie.

Folosul cel mai evident, care ni-l aduce vânătoarea e carnea vânatului ucis. Valoarea lui s'a urcat în anii 1926—1927—1928, anual, la suma de lei 159.825, socotind valoarea unui kgr. vânat de căprioară cu lei 36, mistreți cu lei 30, iepure cu lei 50, potârniche cu lei 40, prepelițe cu lei 20, gâsca sălbatică cu lei 80, rața sălbatică cu lei 50, sitar cu lei 30, și porumbel cu lei 15.

Considerabil se urcă valoarea pieilor. Presupunând, că sunt fără valoare 20% din pieile iepurilor și 10% din cele de lup, jder, pisici sălbatică și vulpi și socotind că s'au vândut cele folositoare de mistreți și căprioare cu lei 100, de iepuri cu lei 50, viezuri cu 150, pisică sălbatică cu lei 500, lup cu lei 800, vulpe cu lei 1.000, vidra cu lei 2.000, și jder cu lei 3.000, atunci pieile luate ca pradă fac anual 558,083.

Comunele județului Târnava Mare au în casat ca arendă de vânătoare pentru teritoriile lor, anual suma de lei 269.303. 10% din suma aceasta trebuit trimisă Ministerului de Agricultură și Domenii, însă aceasta nu privește chestia, căci procentele acestea se folosesc iarăși

pentru scopuri publice și comunale. Vânătoarea noastră a adus Statului următoarele contribuții: pentru permisele de vânătoare lei 483.990, pentru permisele de a purta arme și impozit lei 109.340. Impozit pentru câinii lei 14.850. În total lei 608.180, cu timbre cu tot.

Sumele, cari s'au dat de către fiecare societate și arendaș pentru paza teritoriilor, au diferit din an în an; suma anuală a fost în termen mijlociu de lei 261.000. Din această sumă se socotesc lei 10.000 pentru înființarea și întreținerea în bună stare a țărcurilor de sare și nutreț.

Hăitașii fac anual cam lei 41.500.

E greu să socotești sumele, cari se trec industriei și comerțului pentru echiparea vânătorilor (haine, ghete, scaune de vânat, saci de vânat, tolbe de vânat etc.). Nu voiu face însă mare greșală dacă spun, că la noi fiecare vânător dă jumătate din sumele arătate mai sus pentru echipament, ca și vânătorul din Germania. Aceasta ar face anual pentru vânătorii din județ lei 331.500.

Cheluelile, ce le face vânătorul pentru arme, muniții și lunete, trec ce e drept numai parțial industriei, mai mult însă trec comerțului. Fiecare vânător posedă două arme, a căror durabilitate e socotită pentru 20 ani. Trebuie prin urmare să se cumpere în fiecare an 66,3 arme cu câte lei 5.000. Trebuința muniției pentru vânătoare o putem evalua dacă, socotim pentru fiecare vânat ucis patru cartușe. Afară de aceasta și pentru fiecare vânător, anual cam 10 cartușe pentru tragere la țintă, etc. Prețul unui cartuș e 7 lei. Așadar vânătorii din județul Târnava Mare au dat anual suma de lei 233.432, pentru muniții. Ochiane și telescoape sunt deocamdată puțin întrebuințate. Nu va fi prea mult, socotind 10 bucăți cumpărate anual, în valoare de lei 30.000.

Pentru transportul vânătorilor la goane, societățile de vânătoare folosesc rar trenul, mai întotdeauna folosesc autobuze. Aceasta se întâmplă cam de două ori anual la fiecare societate. Prin urmare toate societățile au dat împreună lei 17.000, socotind de fiecare călătorie lei 500.

Ca produs indirect al vânătoarei, în fiecare an, are Statul un venit din pedepsele pentru delictе de vânătoare; aceste venituri trebuie socotite ca o parte a economiei vânătoarești, deoarece descoperirile și denunțurile se fac mai întotdeauna de către organele de protecție a vânătoarei sau de către vânători. În județul Târnava Mare suma pedepselor între anii 1926 și 1928 s'a urcat la lei 20.000 anual.

Din materialul statistic al inspectoratului de vânătoare ce-mi stă la dispoziție, voiu încerca să coordonez cele sus arătate după însemnătatea lor economică. O parte a fost trecută în total economiei naționale (carne și pieile, în total lei 717.980). Iar o altă parte reprezintă un venit regulat obștesc (arendă, permisele de vânătoare, de arme și câini, precum și pedepsele). Produsul vânătoarei pentru județ se urcă anual la suma de lei 1.615.391. După exemplul inspectorului silvic Bieger, socotesc valoarea productivă (*Ertragswert*) a vânătoarei de 20 ori mai mare ca venitul sus numit. Așadar valoarea productivă a vânătoarei în județul Târnava Mare se urcă la suma de lei 32.307.820.

În această valoare nu e socotită și suma, care o dau vânătorii pentru paza teritoriilor, călătorii, hăițașii, echipare, arme, muniții și ochiane; și totuși, suma de lei 1.245.932, care s'a dat pentru articolele sus numite, se va resimți în comerț și meserii.

În lucrarea de față am trecut intenționat cu vederea de verul pe carel' fac vânătorii mai departe industriei și comerțului, căci așa fi silit să dau aprecieri nesigure. Lipsesc anumite sume, cari s'au dat pentru prepararea animalelor, pentru dresajul câinilor de vânătoare, pentru literatura vânătoarească, pentru serbările societăților de vânătoare și altele.

Având în vedere faptul că pentru cele mai multe județe și regiuni ale României încă nu ne stă la dispoziție o statistică exactă de vânătoare, îmi permit a conchide, bazat pe schema de mai sus, valoarea economică a vânătoriei pentru întreaga țară. Cert este, că aceste sume nu pot reprezenta valoarea definitivă a vânatului, însă m'ar

bucură nespuse de mult faptul, dacă cuiva i-ar reuși să îndrepte datele mele de mai jos.

Produsul vânătoarei în România (vânat, arendă, permisele de vânătoare, câinii și pedepsele) fac anual lei 114.692.761. Prin urmare valoarea productivă e de lei 2.293.855.220.

Cheltuelile, pe care le-au făcut vânătorii din România afară de cele sus numite sunt de lei 88.461.172 anual.

Valorile acestea sunt cu mult mai mici, față de dovezile extras dela diferite secții ale Ministerului de comerț; cauza constă în faptul, că în cele de față am putut avea în vedere numai valorile, cari privesc vânătoarea legală, pe când statistica Ministerului de Comerț a putut cuprinde și alte rezultate vânătoarești.*)

*) Credem că D-nii Inspectori de vânătoare, îndemnați de articolul autorului, ar vrea să conlucreze cu noi pentru luminarea economiștilor noștri, arătând guvernului ce reprezintă vânătoarea și că ea nu trebuie neglijată.

REUNIUNEA R. A. Prășitorilor de câini, urează tutulor membrilor și bine voitorilor săi cele mai vesele Sf. Sărbători și un An Nou aducător de noroc și bucurii.

COMITETUL

ADUNARE GENERALĂ

Se convoacă în Adunare Generală Ordinară toți d-nii membrii ai R. R. P. C. pe ziua de 22 Ianuarie, 1930 ora 16 în sala mică a prefecturii județului Cluj.

Rugăm pe d-nii membrii a înainta propunerile ce au de făcut pentru a fi discutate de Adunarea Generală până la 15 Ianuarie, 1930 biuroului Central al R. R. P. C. Cluj, calea Victoriei, Nr. 27.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea ședinței de către Președinte.
2. Darea de seamă a Vicepreședintelui asupra activității R. R. P. C.
3. Raportul biuroului Central și prezentarea socotelilor asupra întregii gestiuni dela înființare și până inclusiv anul 1929.
4. Verificarea gestiunii, aprobarea ei de către Adunarea Generală și acordarea descărcării organelor de conducere și destionarilor.
5. Raportul secțiilor «A», «B», «C», «D» și «E», a R. R. P. C.
6. Raportul șefului serviciului Matricol.
7. Depunerea mandatului de către vechile organe de conducere și alegerea noilor organe de conducere.
8. Raportul Filialei Arad.
9. Raportul Filialei Tg. Murăș.
10. Fixarea cotizațiilor pentru viitor.
11. Propunerile con-

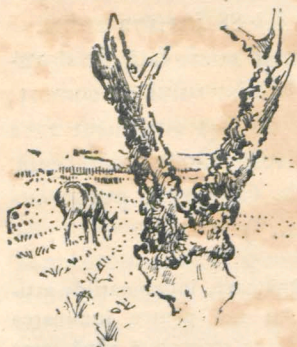
ducerii și a membrilor privitoare la modificarea și complectarea Statutelor. 12. Desbaterea regulamentului de aplicare a Statutelor și a tutulor anexelor aceluși Regulament și aprobarea lui de către Adunarea Generală. 13. Fixarea expozițiilor și concursurilor pentru anul 1930. 14. Diferite propuneri ale membrilor și ale conducerii privitoare la organizarea și activitatea Reuniunii.

Rugăm pe toți d-nii membrii ai R. R. P. C. să ne trimită cât mai neîntârziat cotizațiile pe anul 1930, scadente conform prevederilor statutare pe ziua de 31 Decembrie 1929. De asemenea rugăm pe acei d-ni cari mai sunt în restanță cu plata cotizațiilor pe anul 1929 și chiar pe anii anteriori, să-și achite, de urgență datoriile vechi ce le au față de Reuniune, care se sbate cu dificultăți financiare și nu-și poate realiza programul tocmai din cauza neglijenței acestor membri ai săi. De asemenea solicităm sprijinul tutulor acelor d-ni membrii sau binevoitori, cari privesc cu simpatie străduințele noastre, să binevoiască a ne trimite eventuale ajutoare bănești la adresa de mai sus a Reuniunii.

FAUNA NOASTRĂ

CU PRILEJUL APARIȚIEI FRUMOASEI LUCRĂRI A D-lui HUGO ADOLF BERNATZIK
„EIN VOGELPARADIES AN DER DONAU“

de G. Lehrer

ARA trecută a venit în România cunoscutul ornitolog d-l Hugo Adolf Bernatzik din Viena. După ce și-a primit autorizația din partea Ministerelor, de a vâna în deltă, primul său gând a fost să cunoască « Uniunea Vânătorilor » și ne-a vizitat. Un om tânăr înalt și blond, plin de viață, pleca în delta noastră să vâneze și

să studieze. Admirația noastră însă a fost deosebit de mare când am aflat că d-sa nu are nici arme nici cartușe, ci pleca în sălbătecia deltei Dunărei armat numai cu aparate fotografice de mare precizie. El nu voia să ucidă vânat, voia numai să-l eternizeze înainte de a pieri odată cu înaintarea culturii.

Până la noi, cutreerese întreaga lume aproape, străbătuse Africa, tot cu aparatul fotografic în mână, dând un aport foarte însemnat științei în frumoasele lucrări pe care le-am văzut. Ultima sa lucrare *Ein Vogelpara-*

diis an der Donau este cum nu se poate mai frumos editată și e dedicată M. S. Regina Maria a României.

Pentru străinătatea care nu ne cunoaște, cartea d-lui Bernatzik este o revelație, care va așeza țara noastră în lumina pe care o merită. Vorbește de noi în termeni cât se

Nachtreiher (Stârc de noapte) venind cu precauțiune la cuib pentru a nu deștepta puișorii din somn. (Din cartea d-lui Bernatzik)

Stârc alb bătrân cu puii la cuib. (Din cartea d-lui Bernatzik)

diis an der Donau « Un paradis al pasărilor pe Dunăre » trebuie s'o punem din punctul nostru de vedere, în vârful piramidei lucrărilor sale monumentale.

poate de măgulitori spunând că la noi este țara unde curge « lapte și miere ».

D-l Bernatzik, cu o răbdare și un stoicism remarcabil, s'a lăsat mușcat de țânțari și supt de lipitorile din baltă pentru a fotografia, din ascunzătoarea ce-și făcuse, pasărea despre care știința nu era destul de documentată. D-sa fixa aparatul fotografic la 2—3 metri de cuibul stârcului alb sau de acela al lopătarului și apoi ascunzându-se departe făcea cu ajutorul unei sfori ca aparatul să se declanșeze în momentul oportun.

Prin mijlocul acesta d-l Bernatzik a putut fotografia toate speciile de stârci; în special lopătarul și stârcul alb, au fost ținta obiectivelor puternice, ale aparatelor sale fotografice. A pătruns cu mari greutate în mijlocul coloniilor acestor pasări rare, obținând pentru volumul său clișee de o necontestată valoare științifică și artistică. Cuiburi, cu ouă, cu pui de o zi, cu pui mari, grupuri de pasări adulte venind la cuib să-și hrănească progenerura și multe tablouri de natura aceasta le putem admira pe fiecare pagină a frumoasei sale lucrări.

O singură umbră se așterne pe fața fiecărui vânător când răsfoește această carte, este regretul pe care și eu l-am simțit, că n'am putut lua parte la această expediție în mijlocul naturii virgine, împreună cu autorul.

Doi ani și jumătate am vânat și m'am plimbat pe cele 500.000 Ha. de baltă, am văzut multe lucruri frumoase și totuș rămân rușinat că n'am văzut cu aceiași ochi de specialist frumusețile faunei noastre din Deltă.

În cele 96 de pagini ale lucrării sale, autorul ne dă multe clișee din care s'ar putea studia și sborul pasă-

sunt frumoasele tablouri din viața pasărilor, care nu se mai găsesc în Europa decât în țara noastră și anume în Deltă, care astăzi este ținta tuturor ornitologilor și în genere a iubitorilor de natură *).

Trebuie să relevăm aci și un lucru trist pentru noi, fapte de natură a indigna întreaga lume vânătorească, așa cum a fost indignat și autorul acestei frumoase lucrări, de vandalismul nemaipomenit săvârșit de anume derbedei, lipoveni, pescari și dezertori, cari devalizează cuiburile de stârci albi, coloniile de pelicani etc., pentru

Din lucrările d-lui Bernatzik. O curiozitate: lupătar venind la cuib unde clocește perechea, cu o floare în cioc

rilor, deci cred că ar fi de mare folos celor ce se ocupă de această chestiune.

Primele pagini din cartea sa, autorul le consacră pitorescului țării noastre și putem admira costumele noastre naționale, țărâna lucrând la război, ciobani ascuțind foarfecii pentru tunsul oilor, interioare de case și colibe țărănești, privelyști din baltă și din munți, etc. Se mai ocupă apoi și de portul minorităților de origine germană, lăudând la ei sfințenia cu care-și păstrează datinile și tradițiile, în special la îmbrăcăminte.

Pentru cetitorul român, cartea d-lui Bernatzik este de cel mai mare interes, deoarece textul se rezumă la circa 20 pagini, dar care nu prezintă atât de mare interes pentru îndrăgostitul de natură cât însăși fotografiile. Scopul acestei cărți n'a fost textul, care aproape că se rezumă numai să ne aducă laude bine meritate și să dea câteva explicații tehnice. Gloria acestui volum

a smulge stârcilor albi croșele și pentru a combate concurența pelicanilor, pe care aceștia o fac pescarilor. În barbaria și ferocitatea lor, aceștia, după ce ucid pasările mature, distrug ouăle și omoară puii golași, dau foc chiar stufului, pentru a îndepărta pentru totdeauna pasările din aceste locuri, iar cu timpul vor fi gonite și din Deltă, dispărând odată cu ele și mândria faunei noastre.

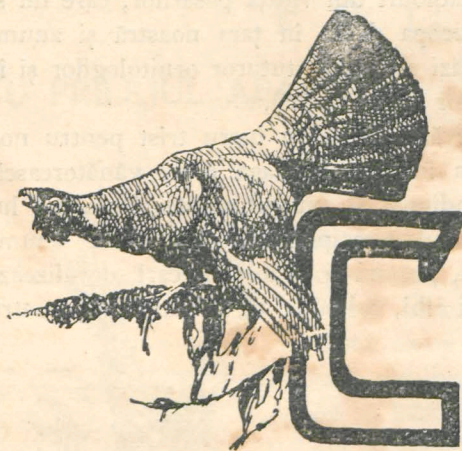
Aceeaș soartă tristă au avut-o o specie de vulturi, vor avea-o urșii, și pe curând țara noastră nu va mai avea prilejul să fie imboldul unei asemenea lucrări interesante, cum este aceea a d-lui Bernatzik.

Recomandăm deci în mod călduros această lucrare care se poate comanda la Verlag Ernst Wasmuth A. G. Berlin, Wien sau Zürich. Prețul R. M. 9.60 Sch: 16 Fr. Ellv. 12 și este de mare folos vânătorilor și ornitologilor noștri.

*) Pe cât se pare mai mult străini.

PORC MISTREȚ IMPUȘCAT CU CARTUȘ DE CALIBRUL 22 LG. RIFFLE, *de C. A. V. P.*

ĂȚI dintre noi n'am avut de-sea ori ocazia să admirăm puterea de viață a porcului mistreț. Subsemnatul, spre ex.,

am văzut porc mistreț, căruia glonțul i-a intrat în șoldul stâng și a ieșit prin partea dreaptă a gâtului și cu această lovitură totuș a mai fugit distanță de 70 de pași. Pe un altul, împușcat deacurmezișul prin ficat, abia l-am găsit la distanță de peste 2 km. de locul unde a fost împușcat. Porcul mistreț în general se socotește a fi cel mai rezistent vânat, mai rezistent chiar decât ursul. Și totuș, primim vestea despre un porc mistreț împușcat de o tânără domnișoară, cu un cartuș, cu care negreșit s'au mai împușcat și iepuri și alt vânat de talie mică și care în primul rând este bun pentru vânătoria ciorilor și altor asemenea păsări.

Cunoscutul vânător de munte, d-l Prof. Dr. Botezat din Cernăuți, a fost în ziua de 20 Septemvrie 1929 să

controleze sărăriile de pe terenul său de vânat mare, situat lângă mănăstirea Putnei, însoțit fiind și de fiica

Capul de mistreț la care se văd găurile micului proiectil cu care D-ra Botezat a ucis mistrețul.

Record. Dra Botezat cu primul vânat mare ucis de dânsa la vârsta de 16 ani, cu un glonț 22 lg. riffle.

d-sale, d-șoara Eugenia, care abia numără 16 anișori și este o diligentă elevă de liceu. Sosind la punctul numit «Piciorul Porcului», în apropierea unei mici bălți, atenția lor a fost atrasă de un foșnet, ce se auzia dinspre hățiușul din spatele lor. Mare le-a fost mirarea, când întorcându-se, zăriră la abia 30 de pași un cârd de mistreți compus din câțiva godănaci și unul mai mărișor, decca. 70—80 kg. greutate. D-șoara Botezat ridică carabina mică la ochi, iar tatăl ei îi mai șopti repede: «trage în ochi!»

Glonțul deabia 2,5 grame greutate perforă craniul mistrețului intrând abia la câțiva centimetri lângă ochi, oprindu-se în creier și doborând vânatul pe loc; fiindcă se zbătea încă, mai primi și un al doilea glonte, care îi perforă craniul și străbătând creierul se opri de partea opusă în os.

Cazul fiind foarte interesant, d-l Profesor Botezat a preparat craniul acestui mistreț, și în fotografia alăturată se văd bine găurile prin care au intrat gloanțele. A doua fotografie reprezintă drăgălașa vânătoriță cu primul ei vânat mare.

CU PRILEJUL STÂRCULUI ALB

(CONTINUARE)

de Maior C. Rosetti-Bălănescu

STÂRCII

AI înainte de a trece la identificările noastre pentru fiecare specie de stârci — specii bine definite și de sinestătătoare, de cari nu se poate spune că sunt, unele, o «variantă minoră» sau... «majoră» a alteia — să pomenim, în

câteva cuvinte, despre două caracteristici a tuturor stârcilor. E vorba despre deja amintitele *plăci cu puf pudrant* și de *unghia denticulată*, dințată, pectinată sau în formă de pieptene, cum veți vrea să-i spuneți, a *degetului median*. Inutil să mai adaug că aceste caractere nu sunt descoperiri recente, ci de mult cunoscute și înregistrate. Rolul lor însă a dat — și se pare că mai dă încă — naștere la supoziții sau teorii din cele mai fanteziste.

Stârcii au în anumite regiuni de pe corp niște locuri golașe, cu o piele oarecum spongioasă și acoperite cu un puf deosebit. Aceste locuri secreteză o materie ceroasă, care la aer se transformă într'o *puđră* extrem de fină, de culoare galbenă sau albăstruie, și care îmbăcsește puful lung ce acopere aceste locuri. Sunt «plăcile cu puf pudrant» — cari la stârci sunt așezate în partea de deasupra a pieptului și de ambele părți ale crupionului. Cu pulberea aceasta stârcii își *puđrează* penișul, fie cu ajutorul ciocului (marginile mandibulelor sunt în general la stârci fin dințate spre vârf), fie *cu ajutorul unghiei denticulate* a degetului median, acolo unde nu poate ajunge cu ciocul, cum ar fi de pildă, capul. Puđrarea aceasta a penișului are de sigur scopul să ferească penele de umezeala mediului în care trăesc aceste păsări. Lubrifierea penelor se face în general la păsări printr'o grăsime secretată de către crupion; dar această grăsime secretată intensiv ar face mai mult incomode penele mari și fluturătoare ale stârcului. Desvoltarea relativ mică a crupionului la stârci stă probabil în legătură cu existența plăcilor cu puf pudrant. (Domb.). Iată așa dar, după părerile ac-

tuale, rolul acestor două caracteristici ale stârcilor. Până la această explicație, admisă azi, s'au propus însă pe vremuri, altele de calibrul celor următoare: plăcile cu puf servesc drept... perne pentru gâtul sau picioarele (!) stârcului — sau servesc pentru a atrage peștele (în special păstrăvii (!) — sau că unghia denticulată slujește stârcului ca să nu scape peștii alunecoși (țiparii în special (!) când îi prinde... cu piciorul (!). Nu mai citez și altele mai mult sau mai puțin hazlii sau pretențioase.

Aceste tălmăciri cauzale ne apar azi, copilărești.

Identificare. Să trecem acum să ne identificăm stârcii noștri. Se înțelege că cele ce urmează sunt valabile la identificarea speciilor de stârci ce se pot întâlni la noi, în România.

Pentru ca să luăm lucrurile dela început, să spunem pentru cei ce confundă stârcul cu cocostârcul (barza) că *berzele* (albe sau negre) au ciocul și picioarele *intensiv roșii*, lucru ce nu se întâlnește la nici unul din stârcii noștri — și să mai adăugăm că berzele țin, în sbor, gâtul întins, înainte pe când stârcii și-l încovoie, îl așează îndoit spre spinare.

În fața unei păsări de baltă, când vom ști dacă exemplarul învederat intră în categoria, în familia stârcilor sau nu? Foarte simplu. Aruncați o privire la *picior* și la *cioc*. De câte ori pasărea va prezenta caracterele următoare, puteți fi sigur că e *stârc*. Și anume:

Picior { 1. Cu unghia degetului median denticulată;
2. Cu un deget dinapoi lung, pe care îl așterne în mers în întregime pe pământ;
3. Cu o membrană puțin desvoltată între degetul exterior și cel median.

Cioc { 1. Lung, drept, ascuțit;
2. Despăcat până sub ochi sau dincolo de ochiu.

Constatarea acestor caractere o poate face, după cum se vede, oricine, fără absolut nici o greutate. Am stabilit așa dar ușor, că pasărea e un stârc. Dar care stârc? Sunt 9 specii de stârci la noi. Am grupat mai jos o serie de caractere pentru fiecare specie în parte, cu ajutorul

Stârcul alb venind la cuibul undă îl așteaptă progenitura
(Din cartea d-lui Bernatzik)

cărora, cred, va putea oricine să identifice cu precizie oricare din stârcii întâlniți la noi. Să le trecem în revistă:

Ardea cinerea cinerea (L.).

Partea dinapoi a gâtului și partea de sus a spatelui cenușiu. — Cioc mai scurt ca tarsul. — Degetul median cu unghie mai scurt ca tarsul. — Lungimea aripei peste 400 mm. — Coloritul general al penișului cenușiu și negru, fără sau cu foarte puțin ruginiu. — Coapsa golașă pe $\frac{1}{3}$ sau $\frac{1}{2}$ din lungime. — Remije primare scobite la partea interioară. — Gâtul complet îmbrăcat cu pene scurte. — 12 rectrice.

Ardea purpurea purpurea (L.).

Coloritul general al penișului ruginiu abundent și negru. — Ciocul mai lung ca tarsul. — Lungimea aripei sub 400 mm. — Tarsul peste 100 mm. — Degetul median cu unghie mai scurt decât partea golașă a coapsei. — Remije primare scobite la partea interioară. — 12 rectrice. — Gâtul complet îmbrăcat cu pene scurte.

Egretta alba alba (L.).

Penișul în întregime alb. — Ciocul drept, cam $\frac{2}{3}$ din lungimea tarsului și în general mai scurt ca degetul median cu unghie. — Coapsa golașă cam pe jumătate. — Lungimea aripei ajunge la vârful cozei. — Tarsul peste 155 mm. — Remije primare scobite la interior. — Gâtul complet îmbrăcat cu pene scurte. — 12 rectrice.

Egretta garzetta garzetta (L.).

Penișul în întregime alb. — Cioc ușor încovoiat în jos și cam de $\frac{4}{5}$ din lungimea tarsului. — Degetul median cu unghie mai scurt ca ciocul. — Lungimea aripei sub 325 mm. neatingând de tot vârful cozei. — Tarsul sub 120 mm. — Remije primare scobite la partea interioară. — Gâtul complet îmbrăcat cu pene scurte. — 12 rectrice.

Ardeola ralloides ralloides (Scop.).

Penișul niciodată complet alb. — Moț abundent căzând în jos pe gât, format dintr'o tufă de pene lungi, strănte, albe tivite cu brun. — Cioc drept, mai lung ca tarsul. — Degetul exterior cel mult egal cu cel interior. — Lungimea aripei sub 240 mm. — Tarsul sensibil egal cu degetul median cu unghie. — Coapsa golașă cel mult pe $\frac{1}{3}$ din lungime. — Gâtul golaș pe o porțiune dinapoi și penele dela gât lungi. — Remije primare nescobite. — Formă masivă.

Bubulcus ibis ibis (L.).

Formă sveltă. — Cioc foarte ușor încovoiat, cel mult egal cu tarsul. — Mandibula superioară depășește puțin pe cea inferioară. — La adulți ciocul și picioarele galbene. — Lungimea aripei sub 260 mm. — Coapsa golașă pe $\frac{1}{2}$ lungime. — Tarsul distinct mai lung decât degetul median cu unghie. — Unghia degetului dinapoi pronunțat încovoiată și aproape tot atât de lungă ca degetul. — Penișul în mare parte alb, dar niciodată

complet alb. — Gâtul golaș pe o porțiune dinapoi și penele dela gât lungi.

Botaurus stellaris stellaris (L.).

Colorit general ruginiu gălbui pătat transversal cu negru. — Ciocul foarte ușor arcat. — Gâtul complet golaș pe partea dinapoi, restul penelor gâtului lungi. — Coapsa golașă pe $\frac{1}{5}$ din lungime, partea golașă scutelată. — Degetul median cu unghie, mai mare ca tarsul. — Degetul exterior mai scurt ca cel interior. — Aripă mai lungă ca 260 mm. — Remije primare nescobite la partea interioară. — 10 rectrice. — Ochiu relativ mic. — Unghii foarte lungi, arcuite, cea mai lungă a degetului dinapoi.

Nycticorax nycticorax nycticorax (L.).

Ochiu remarcabil mare. — Cioc evident încovoiat la vârf la ambele mandibule. — Colorit general alb cu negru. — Degetul exterior mai lung ca cel interior. — Coapsa golașă cel mult pe $\frac{1}{3}$ din lungime. — Tars reticulat. — Gâtul golaș pe o porțiune dinapoi. — Remije primare scobite la partea interioară. — 12 rectrice.

Ixobrychus minutus minutus (L.).

Coapsa fără parte golașă. — Lungimea aripei sub 165 mm. — Cioc drept aproape de lungimea capului, a tarsului și a degetului median cu unghie. — Degetul exterior cel mult egal cu cel interior și cu unghia ceva mai mare ca a degetului median. — Prima remijă nescobită la partea interioară și atingând sau depășind puțin vârful cozei. — Coada rotunjită. — 10 rectrice.

Utilizând aceste caractere, aceste puncte de reper, amatorul va identifica în mod sigur și fără greutate toate speciile noastre de stârci, fără confuzie posibilă.

Pentru a da o idee de ansamblu a pasărei vom completa cele de mai sus cu o descriere cât mai sumară a hainelor fiecărei specii și vom adăuga încă câteva date accesorii. Cum nu facem o carte ci scriem un articol, eventualul cetitor se va mulțumi cu aceste scurte însemnări.

Să amintesc că Stârcii fac parte din Ordo *Ardeiformes*, Familia *Ardeidae*, care cuprinde mai multe Genuri ce le vom aminti la locul lor.

Genul *Ardea* al lui Linné cuprinde 2 specii. Incepem cu ele:

Ardea cinerea cinerea L. (1758). Stârc cenușiu, Stârc, Ceapur, Bâtlan, Gâtlan; Héron cendré; the common Heron; der Fischreiher; l'Airone cenerino.

Sinonime. *Ardea cristata* Briss., *Ardea naevia* Briss., etc. *Măsuri* *). L = 970—1075; A = 457—530; Cd = 158—210; T = 140—167; Cc = 122—136.

*) L = lungimea totală, A = aripa, Cd = coada, T = tars Cc = cioc. Dimensiunile corespund la diferențele maxime și minime găsite măsurând păsări dela noi (afară de *Bubulcus ibis*), operând pe 20 bărbați și 20 femei, iar pentru *Botaurus stellaris* numai pe 12 din fiecare sex (Domb.). În general femela e mai mică ca bărbatul. Stârcii dela noi par a fi ceva mai mari ca cei a căror măsuri cunoaștem din unii autori occidentali.

Stârc alb în desișul de nepătruns al bălșilor din delta Dunărei. (Din cartea d-lui Bernatzik)

Adulți. Cioc galben. Iris galben auriu. Lorum gelben. Picioare brunatec spălat cu gălbui. Cap alb cu negru. Moț din 2—3 și chiar 4 pene lungi, subțiri, căzând în jos, negre albaştrui. Gât genuşiu cu niște pete longitudinale negre. Din partea de jos a gâtului pleacă niște pene lungi, subțiri, cenușii sau albe, cari acopăr o parte din piept. Spinare cenușiu albaştrui. Aripi cenușii cu remije negre. Pântec alb la mijloc, negru pe flancuri. Dela umeri pene lungi, subțiri, culcate pe spinare, cenușiu deschis. Coadă cenușiu albaştrui. Subcodale albe.

Tineri. Cioc brunatec la rădăcină și galben la vârf. Fără moț sau moț puțin desvoltat, deasemeni penele dela baza gâtului și dela umeri. Cap negricios cu alb. Partea dinainte a gâtului cu numeroase pete negre. Partea superioară a corpului cenușiu închis spălat cu brunatec. La încovoitura anterioară a aripei, puțin ruginiu. Picioare negricios verzui. Haina completă de adult după 3 ani.

Pui. Cioc brun măsliniu. Picioare închise. Fața, gușa, spatele gâtului, fața inferioară a coapsei și a aripei, golașă și mai mult sau mai puțin galben. Restul acoperit cu un puf rar, cenușiu palid pe partea superioară, albicios pe partea inferioară.

Ouă. 3—4 și 5 în cuib. Subeliptice. Albastre verzui mai mult sau mai puțin palid. Dimensiuni*): $D = 54-61$; $d = 40-44$; $M. 100 = 65$, 1×46 , 1 .

*) D = diametrul mare, d = diametrul mic, $M. 100$ (sau altă cifră) = media măsurătorilor pe 100 ouă dela noi (Domb.).

Observații. Numeros la noi. Dintre toți stârcii este cel ce se suie mai sus pe văile din partea muntoasă. Pasăre cloctitoare numeroasă la noi; în colonii. Migrator. Vine în Martie, pleacă în Octomvrie. Hrană animală, în special pește.

Ardea purpurea purpurea (L.). (1766). Stârc roșu, Bâtlan roșu, Ceapur, Gâtlan; Héron pourpré; the purple Heron; der Purpurreiher; l'Airone rosso.

Sinonime. Unii așează acest stârc în genul *Phoyx* Stejn. *Ardea rufa* Scop., *Ardea caspia* Gmel., etc.

Măsurii. $L = 805-985$; $A = 350-390$; $Cd = 113-150$; $T = 105-144$; $Cc = 106-140$.

Adulți. Cioc galben. Iris portocaliu. Lorum gelben. Picioare brun cu degetele mai mult sau mai puțin gălbui. Cap negru verzui deasupra, ruginiu aprins pe părți, cu o linie neagră dela comisuri la occiput. Gât ruginiu aprins cu negru. La baza gâtului pene lungi, subțiri ce cad pe piept, cenușii, ruginii sau albicioase. Spinare ruginiu cenușiu, cu reflexe. Dela umăr pene lungi, subțiri, ruginiu aprins. Aripi cenușii spălate cu ruginiu. Remije negricioase cu reflexe. Coadă negricioasă. Subcodale negre. La cap un moț format din 2 pene lungi, subțiri, căzând în jos, negru verzui.

Tineri. Fără moț, fără penele lungi dela umeri și baza gâtului. Subcodale albe. Picioare brun verzui sau negricioase. Partea superioară a corpului ruginiu pătat cu cenușiu negru. Piept și pântec cenușiu roșietic. Remijele și rectricele negricioase.

Pui. Cioc gălbui. Picioare galbene. Fața, gușa, spatele gâtului, părțile coapselor, golașă, mai mult sau mai puțin galbene. Restul acoperit cu puf rar, brun pe partea de deasupra (la cap cu vârfuri albe), alb pe partea dedesubt.

Ouă. 3—4 și 5 în cuib. Eliptice. Albastru verzui, mai mult sau mai puțin deschis. $D = 52-56$; $d = 38-40$; $M. 100 = 58$; $3 \times 4,2$.

Observații. Foarte numeros la noi. Pasăre clocitoare regulată și numeroasă la noi; în colonii. Migrator. Vine la sfârșit Martie și început Aprilie; pleacă în Septembrie (adulții) și Octombrie (tinerii). Hrană animală, în special pește.

Ajungem acum la un alt Gen de stârci, Genul *Egretta* al lui Forster, care cuprinde și el 2 specii:

Egretta alba alba (L.) (1758). Stârc alb mare, Ceapur, mare; *Aigrette blanche*, grande *Aigrette*; the great white Heron; der Silberreiher; l'*Airone bianco maggiore*.

Sinonime. Unii așează acest stârc în Genul *Herodias* Boie.

Ardea alba L., *Herodias egretta* Boie, etc.

Măsur. $L = 1067-1185$; $A = 400-512$; $Cd = 151-221$; $T = 160-210$; $Cc = 117-140$.

Adulți. Cioc negru în haina de nuntă, și galben în haina de toamnă. Iris galben. Lorum verzui. Picioare brune. Intregul peniș alb. În haina de nuntă cu pene subțiri, alungite la baza gâtului, iar dela umeri pene foarte lungi, drepte, cu firișoarele filiforme, bine despărțite. În haina de toamnă nu are aceste ornamente.

Tinerii. Cioc brun gălbui. Picior verzui. Coloritul ca al adulților în haina de toamnă, dar de un alb mai puțin sclipitor.

Pui. Cioc și picioare roșietice. Fața, gușa, gâtul dinainte și dinapoi, flancurile, golașă și galbene. Restul acoperit cu puf rar alb.

Ouă. 3—5 în cuib. Subeliptice, cu vârful rotund. Albastru verzui palid. $D = 58-63$; $d = 40-46$; $M. 41 = 65$; $2 \times 46,1$.

Observații. Cel mai puțin numeros dintre stârcii noștri curenți, deși nu rar. Pasăre clocitoare regulată la noi; în colonii. Migrator. Vine în Martie, pleacă în Septembrie. Penele de podoabă sunt de obicei la bărbații adulți în număr de 35—40 și rar chiar de 50. Unele ating o lungime de 57 cm. cu fire de 17 cm. depășind coada cu 10—15 cm. Vânatoarea acestui stârc este strict interzisă.

Egretta garzetta garzetta (L.) (1766). Stârc alb mic, Bălan mic, Ceapur alb mic; *Aigrette garzette*, *Petite garzette*; the little Egret; der kleiner Silberreiher; La Garzetta.

Sinonime. Unii așează acest stârc în Genul *Garzetta* creat de Kaup în 1829. Chiar dacă s'ar vrea să se despartă stârcii albi în două genuri distincte — lucru nejustificat — totuși Genul *Garzetta* nu poate fi menținut, fiind riguros sinonim cu Genul *Egretta* stabilit de Forster în 1817.

Ardea garzetta L., *Herodias garzetta* Boie, etc.

Măsur. $L = 575-630$; $A = 260-320$; $Cd = 100-110$; $T = 88-110$; $Cc = 83-115$.

Adulți. Cioc negru, la bază albastrui. Iris galben. Lorum albastrui. Picior negru cu degete galbene. Intregul

peniș alb sclipitor. În haină de nuntă cu moț la ceafă din 2—3 pene lungi, subțiri căzând în jos, iar la baza gâtului pene lungi subțiri; penele dela umeri foarte lungi răsucite puțin în sus spre vârfuri, cu firișoarele filiforme, bine despărțite. În haină de toamnă, fără penele de podoabă dela cap, piept și umeri.

Tineri. Cioc negricios. Lorum verzui. Picioare negricioase. Coloritul ca adulții în haina de toamnă dar de un alb mai puțin sclipitor.

Pui. Cioc galben cu vârf brun. Restul, afară de talie, ca puii speciei precedente.

Ouă. 3—4 și chiar 5 ouă în cuib. Subeliptice. Albastre verzui palid. $D = 44-48$; $d = 30-35$; $M. 50 = 46$; $5 \times 33,6$.

Observații. Ceva mai numeros ca stârcul precedent. Pasăre clocitoare regulată la noi; în colonii. Migrator. Vine prin mijlocul lui Aprilie. Pleacă în Septembrie. Penele dela cap ajung la bărbați foarte bătrâni la o lungime de 20 cm. Cele dela umeri la 24 cm., cu firișoare de 12 cm. Regim animal, în special pești. Vânatoarea acestui stârc e strict interzisă.

Deacum, toate celelalte Genuri de stârci nu mai cuprind decât o singură specie fiecare, reprezentată la noi.

Ardeola ralloides ralloides (Scop.) (1769) din Genul *Ardeola* al lui Boie. Stârc galben; Héron crabier, Crabier chevelu; the Squacco Heron; der Schofreiher; la Sgarza ciufetto.

Sinonime. Unii îl așează în Genul *Buphus* tot al lui Boie. *Buphus* este însă ulterior (1826) lui *Ardeola* (1822) și nu se poate menține. *Ardeola comata* (Pall.), *Ardea ralloides* Scop. *Buphus comatus* Boie, etc.

Măsur. $L = 487-526$; $A = 202-235$; $Cd = 76-90$; $T = 55-62$; $Cc = 58-70$.

Adulți. Cioc albastrui, negru spre vârf. Iris galben. Lorum galben verzui. Picior galben verzui. Pe cap și partea de sus a gâtului cu un moț de pene foarte alungite, albicioase, tivite cu negru, căzând în jos aproape până pe spinare. Gâtul galben roșcat, mai deschis în față, la bază cu pene alungite. Spinarea ruginiu gălbui deschis. Dela umeri pene lungi filiforme cari cad peste aripi. Aripi albe. Pântec alb. Coadă albă. În haina de toamnă penele de podoabă mai puțin alungite.

Tineri. Cioc brun verzui cu baza gălbuie. Lorum verzui. Picioare cenușiu verzui. Fără pene alungite la cap și spate. Colorit general brun ruginiu cu pete lungi brune sau negricioase. Piept, pântec, subcodale, coadă, alb. Remijele albe cu cenușiu spre vârf.

Pui. Cioc galben, picior brunatec. Fața, partea dinainte și de pe laturi a gâtului și flancurile golașe și gălbui. Restul cu puf rar, cenușiu roșietic la partea de deasupra și laturile gâtului, alb la cap și pe partea inferioară a corpului.

Ouă. 4—5 și rar 6 în cuib. Subeliptice. Albastru verzui deschis. $D = 37-42$; $d = 27-30$; $M. 100 = 38$; $6 \times 28,1$.

Observații. Foarte numeros la noi. Pasăre clocitoare regulată și foarte numeroasă; în colonii. Migrator. Vine în a 2-a jumătate April. Pleacă Septembrie. Ii place să se amestece printre vitele din baltă, cu predilecție pentru

porci. Hrană animală, peștișori, viermi, insecte de apă, broaște mici, scoici mici.

Bubuleus ibis ibis (L.) (1758) din Genul *Bubulcus* al lui Bonaparte. Fără nume la noi. Héron garde-boeuf; the buff-backed; der Kuhreiher; l'Airone guardabuoi.

Sinonime. Unii îl așează tot în Genul *Ardeola* pe care-l văzurăm mai sus. *Bubulcus bubulcus* (Aud.), *Bubulcus lucidus* (Raf.), *Bubulcus russatus* (Wagl.), *Ardea bubulcus* (Sav.), *Ardeola bubulcus* (Gray), etc.

Măsur. L = 460—470; A = 240—255; Cd = 90—97; T = 78—83; Cc = 55—56 (Paris).

Adulți. Cioc galben. Iris galben. Lorum galben. Picior galben. Colorit alb curat cu fruntea, creștetul capului și ceafa acoperite cu pene lungi și descompuse, lungi, subțiri, de culoare ruginie, formând un moț căzând în jos. La baza gâtului și pe mijlocul spatelui pene lungi gălbui roșietic, cu firisoarele filamentoase și descompuse. În haină de toamnă penele de pe spinare lipsesc, celelalte sunt mai puțin alungite, coloritul ruginiu mai puțin viu.

Tineri. Fără penele alungite. Colorit alb, cu partea deasupra capului, a gâtului și a spatelui spălate cu gălbui roșietic și gâtulejul vărgat subțire cu negru.

Pui. Seamănă mult cu al stârcilor albi.

Ouă. 3—5 în cuib. Eliptice. Albastru verzui deschis D = 45—47; d = 32—33.

Observații. O raritate la noi în țară. În timp de 14 ani de cercetări în România, Dombrowsky n'a găsit nici n'a primit vreun exemplar. Exemplare autentice dela noi din țară nu cunoaștem decât 3 citate de Hodek și 1 citat de Kabermatten (împușcat lângă Corabia). Recent, prietenul și colaboratorul nostru cunoscut la această Revistă, d-l C. A. V. Popescu, știm că a împușcat un exemplar ce a fost identificat ca un *Bubulcus ibis*. Orice captură în această direcție, se înțelege că trebuie comunicată. Facem atenți pe amatori. Iar găsierea unui cuib de *Bubulcus ibis* clocind la noi, ar fi ceva cu totul inedit.

Nycticorax nycticorax nycticorax (L.) (1758) din Genul *Nycticorax* al lui Forster. Jidan, Stârc cenușiu mic; Héron bihoreau; the Nightheron; der Nachtreiher; la Nittora.

Sinonime. *Nycticorax griseus* (L.), *Nycticorax europaeus* (Steph.), *Ardea grisea* (L.), *Nycticorax ardeola* (Tem.), etc.

Măsur. L = 580—637; A = 270—330; Cd = 107—130; T = 70—81; Cc = 76—86.

Adulți. Cioc negru. Iris roz-roșu. Lorum galben verzui. Picior galben verzui. Ochii sunt remarcabil mari. Creștetul capului negru cu reflexe verzi. Un moț din 3—5 pene foarte lungi, subțiri, albe. Fruntea, obraji, albi. Gât alb și cenușiu deschis. Spinare neagră cu lucire verde. Aripă și coadă cenușie deschis. Partea inferioară a corpului albă.

Tineri. Cioc brun verzui. Iris brun roșcat. Fără moț. Partea superioară a corpului alb roșietic cu penele marginite cu brun. Părțile capului și gâtului spălate cu roșietic. Aripa și coada cenușiu brun, cu pete alb roșietic pe cuverturi.

Pui. Cioc galben cu vârf brun. Picior galben. Fața, spatele gâtului, dedesubtul aripei, golașe și gălbui. Partea de deasupra a capului cu puf mai lung albicios, restul

părții superioare a corpului brun liliachiu. Partea inferioară albă.

Ouă. 4—5 în cuib. Subeliptice. Albastru verzui palid. D = 46—51; d = 33, 5—36; M. 100 = 51 × 35,1.

Observații. Foarte numeros la noi. Clocitoare numeroasă și regulată; colonii. Migrator. Vine în prima jumătate Aprilie. Pleacă Septemvrie și început Octomvrie. Bărbații foarte bătrâni au mai des 4 pene în moț decât 3, ajungând până la 24 cm. lungime. Se observă la unele exemplare o înegrire parțială a penelor, din moț. La exemplare bătrâne nuanțe roșii la picior. Hrană animală, în special pești. Crepuscular.

Botaurus stellaris stellaris (L.) (1758) din Genul *Botaurus* al lui Brisson. Buhai de baltă; Butor; the Bittern; der grosse Rohrreiher; il Tarabuso.

Sinonime. *Ardea botaurus* (Briss.), *Ardea stellaris* (L.).

Măsur. L = 623—733; A = 300—354; Cd = 102—130; T = 89—100; Cc = 60—73.

Adulți. Cioc brun cu baza gălbuie. Iris galben verzui. Lorum galben. Picior galben verzui. Colorit aproape în întregime ruginiu gălbui deschis. Capul deasupra negru, cu pene mai alungite. Spate și umeri cu bande largi și pete mici neregulate negre. Gușă alb gălbui cu o linie mediană de semne brune. Dela comisuri pleacă spre înapoi două dungi negre, ca niște mustăți. Gât și penele destul de alungite dela piept, vărgate transversal cu brun negricios și cu bande ruginiu brun și negricioase. Pântec ruginiu galben palid pătat longitudinal cu negricios. Remije și cuverturile în partea anterioară ruginiu castaniu vărgate cu negricios, restul cuverturilor cu unde negre.

Tineri. Doar de o nuanță mai posomorită.

Pui. Cioc galben cu culmea brunatecă. Picior gălbui roșietic. Fața, partea dinainte și dinapoi a gâtului, parte din fața inferioară a corpului, golașă și galbene. Restul acoperit cu puf rar ruginiu castaniu deschis.

Ouă. 3—5, rar 6 ouă în cuib. Subeliptice. Galbene brunatec palid, cenușiu roșietic deschis sau gălbui. D = 50—55; d = 37—39. M. 21 = 55 × 40,3.

Observații. Destul de numeros. Pasăre clocitoare regulată la noi, mai ales la cursul inferior al Dunării și al Prutului. Migrator, dar pare a nu fi complet pasăre de trecere la noi, căci mulți rămân în țară peste iarnă. Strigăt remarcabil, asemănător cu un muget de taur. Strigătul se aude în epoca împerechierii, în special în amurg și noaptea. Pasăre nesociabilă. Mai mult crepusculară Hrană animală, în special pește, broaște, insecte de apă și lipitori. Iarna cu șoareci, larve, etc.

Ixobrychus minutus minutus (L.) (1766) din Genul *Ixobrychus* al lui Billberg. Stârc pitic, Scroafă de baltă; Blongios nain; the little Bittern; der kleiner Rohrreiher; il Tarabusino o Nonnotto.

Sinonime. Obișnuit așezat în Genul *Ardetta* al lui Gray, dar Genul *Ixobrychus* al lui Billberg fiind anterior (1828 față de 1842) acest din urmă primează. *Ardea minuta* (L.), *Ardetta minuta* (Gray), *Ardeola minuta* (Bonap.), *Botaurus minutus* Boie, *Botaurus pusillus* Brehm, *Cangrophagus minuta* (Kaup.), etc.

Măsur. L = 328—380; A = 134—160; Cd = 50—58; T = 44—47; Cc = 39—51.

Bărbat adult. Cioc galben cu vârf negru. Iris galben. Lorum galben. Picioar verzuu. Scufa, spate, umeri, coadă, negru cu reflexe verzuu. Gât ruginiu dinainte, cenușiu dinapoi și pe părți. Partea de sus a pieptului cu mai multe sau mai puține pene largi negricioase, mărginite cu ruginiu. Restul părții inferioare a corpului roșietic, mai mult sau mai puțin nuanțat cu gălbui și cenușiu deschis.

Femela adultă. Scufa negricioasă. Partea de deasupra a gâtului ruginiu roșietic. Spate, umeri, partea de sus a pieptului brune, cea mai mare parte a penelor ușor tivite cu gălbui. Partea inferioară a corpului, mai puțin susul pieptului, roșietic, flancurile vărgate cu brun, pântecul și subcodalele albicioase. Coadă neagră.

Tineri. Scufa brună, penele tivite cu ruginiu. Obraji și dosul gâtului brun ruginiu pătat cu ruginiu. Spate, umeri, cuverturi cu pene brune mai mult sau mai puțin închise și tivite cu ruginiu. Partea inferioară a corpului roșietică mai mult sau mai puțin deschis, cu pete alungite brune. Subcodalele albe. Remije și rectricele negricioase.

Pui. Cioc și picior galben verzuu, precum și părțile golașe dela față, gât, piept și sub aripă. Restul acoperit cu puf gălbui roșietic, mai mult sau mai puțin roșcovan pe spinare.

Ouă. 5—7 și rar 8 ouă în cuib. Subliptice. Alb mat, excepțional pătate cu brun roșietic. D = 35 — 36; d = 25 — 28; M = 50 — 37; 3 × 26,6.

Observații. Numeros. Pasăre clocitoare foarte deasă și regulată, la noi. Migrator. Vine sfârșit Aprilie. Pleacă în Septembrie. Ia câteodată o atitudine foarte ciudată, băgându-și capul între umeri, iar ciocul, trupul și picioarele formând o linie aproape verticală. Pare a fi un bun alergător, în felul gănușelor de apă sau a cristeilor. Hrană animală: peștișori, insecte de apă.

* * *

Cu aceasta am terminat și cu descrierea sumară a stârcilor noștri. Departe de a fi de o lectură captivantă, amatorul își va aduce doar aminte unde s'o găsească când va avea vreodată nevoie de un amănunt. Ne permitem însă, încă o remarcă înainte de a termina. Am văzut mai sus că toți stârcii au un regim alimentar animal și în special pescivor. Trebuie să atragem atenția însă, că acest fapt nu îndrituește, după cum s'a propus undeva în această Revistă, clasarea stârcilor ca păsări *răpitoare*. Ceeace numim « pasăre răpitoare » are anume caractere bine stabilite, atât ca anatomie externă sau internă, cât și ca fel de traiu și personalitate în lumea păsărilor, pentru a nu putea fi confundate cu altele. Pe de altă parte, clasificările sunt deja destul de încurcate și așa, ca să nu mai căutăm să le încalcim și mai mult cu termeni nejustificați și de o generalitate periculoasă. Am întreba cu oarecare curiozitate pe propunătorul acestui fel de a vedea, care e criteriul care stabilește pentru d-sa că o

pasăre e răpitoare? Faptul că se hrănește cu pradă vie nu e de sigur suficient, căci în acest caz va trebui să trateze drept « răpitoare » mai toate păsările cerului, dela rândunică la șoim și dela prigoare la stârc. Dacă însă criteriul învederat este în raport cu *utilitatea față de om*, atunci e altă poveste, și nu mai poate fi vorba de răpitoare sau nerăpitoare, ci de *stricătoare* sau *nesticătoare*. Vânturelul de seară (*Falco vespertinus vespertinus* (L.)) este incontestabil o *răpitoare*, dar o răpitoare *utilă*, care se hrănește îndeosebi cu gândaci mari. Cormoranul nu este o « răpitoare » dar e incontestabil *stricător*, pentru că se hrănește din belșug cu peștele râvnit de om. Așa dar să ne înțelegem la cuvinte.

* * *

Ne mai rămâne să indicăm amatorului câteva cărți cari îi vor fi suficiente pentru început și în tot cazul, oricare din ele, de mare folos, omul având întotdeauna ceva de învățat. E poate cazul să reamintim cunoscuta gândire: « nici nu știi cât de mult trebuie să știi, ca să știi cât de puțin știi ».

Ornis Romaniae de R. Dombrowski. Scrisă în limba germană, se ocupă cu păsările observate la noi. E tipărită la București, Imprimeria Statului, însă din păcate nu se mai găsește decât, poate, ocazional.

Oiseaux de P. Paris. *Les oiseaux d'eau* de L. Brasil. *Ornithologie européenne* (2 vol.) de Degland et Gerbe. *A. Manual of Palaeartic Birds* (2 vol.) de Dresser. *Vogelbuch* de K. Floericke. *Tierleben* (păsări 3 vol.) de A. E. Brehm — se găsește în 2 vol. tradusă și în limba franceză, de Z. Gerbe, sub titlul « La Vie des Animaux ».

Ne oprim aci. Bine înțeles că sunt încă nenumărate cărți, unele mai elementare, altele de o deosebită importanță, dar și de o dezvoltare adesea considerabilă — și cu prețuri în consecință. Cu cele citate mai sus, sau chiar o parte din ele, amatorul este deja destul de înzestrat pentru o vreme. Fiindcă ne ocupăm de cărți prindem prilejul să menționăm aci descoperirea cu totul ocazională, chiar când sfârșeam de scris acest articol, a unei cărți *românești*, de care nu credem să aibă cunoștință prea multă lume. E o broșură de 47 pagini, care sub titlul de *Ornitologia Română*, prezintă un *catalog* al păsărilor « dela noi », cu numiri științifice, românești, franceze și germane. Autorul, *Ion P. Licherdopol*, înțelegem din prefață și din portretul cu care se deschide cartea, că a fost un bătrân colecționar de tot felul de lucruri: minerale, roce, melci, scoici, ouă, păsări și monete vechi ». Broșura e apărută în 1906 la București (C. Göbl) și este neașteptat dedicată Regelui Carol, pentru Jubileul din acel an. Nu discutăm conținutul, dar credem că este prima manifestație sub formă de carte românească ocupându-se de păsările noastre pe un plan științific. Am crezut interesant să o semnalăm.

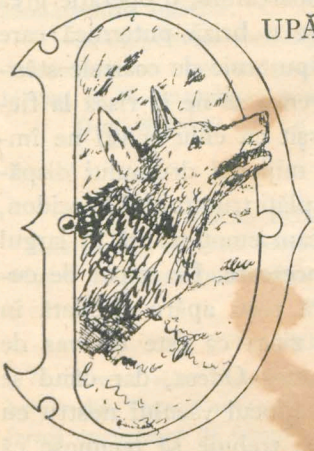

INSULA ȘERPILOR

DIN LUCRĂRILE ORNITOLOGICE ALE D-LUI DIRECTOR AL VÂNĂTORILOR
REGALE, A. R. v. SPIESS

URMARE ȘI SFÂRȘIT

În românește de G. Lehrei

PĂ ce cutreerasem toată insula pentru inelarea puilor de pescăruși și cum proviziile de inele de aluminiu erau terminate, ne apucarăm, lăsând lumea pasărilor la o parte, să ne interesăm de numeroșii șerpi de apă, dela care insula își trage numele. Cu tot numărul lor mare, a durat foarte mult până să putem în sfârșit prinde primul exemplar, deși pe fiecare stâncă și grămadă de

pietriș, peste tot erau șerpii întinși. La cel mai mic sgomot dispăreau pentru totdeauna în multele crăpături din stânci sau sub dărîmăturile de bolovani ce se găseau pretutindeni. În sfârșit apucaî un exemplar de coadă, el însă se ancorase atât de puternic de bucățile de stâncă, încât a trebuit trudă multă pentru a fi scos de acolo. Șerpii prinși îi puserăm de vii într'un sac. După mai multe încercări nereușite prinsei încă unul. Avea 1 m. 20 și nu l-am putut prinde decât cu ajutorul profesorului, prin dislocarea unor pietre. Botanistul și ornitologul ședeau să se odihnească pe o bancă de stâncă, când fetița mea sosi triumfând cu un exemplar de record, aproape 1.50 m. lungime și care fiind ținut de ea, se încolăcise în jurul brațului ei. Și pe acesta îl introduserăm în sac, unde începură pe loc să se sbată, până când se convinseră de inutilitatea încercărilor

lor de evadare, rămânând în cele din urmă resemnați în imobilitate. Ei erau destinați muzeului nostru ca amintire din depărtata insulă a șerpilor, împreună cu vreo câteva bucăți de piatră, raci de mare și cioburi de vase antice.

În ceea ce privește viața pasărilor, am văzut că în afară de pescăruși mai erau 2 grauri (Rosenstar), un stol de turturele, cormorani mici, un șoim, doi vânturei, o pitulice moartă și una vie iar din iarba uscată a insulei ridicai și o prepeliță. Dealtfel am găsit nenumărate resturi de prepelițe, apoi un țigănuș mort, un sfrancioc mare, o

stăncuță și o cioară neagră. Paznicul farului mi-a povestit că în timpul pasajului de primăvară și toamnă, mișună pe insulă tot felul de pasări. În special mierle, sturzi, grauri, apoi sitari și în special nenumărate prepelițe.

În urma unei nopți furtunoase zac sute de pasări în jurul farului cu capetele sdrobite, astfel că cei 4 oameni exilați pe 3 luni în această insulă nu rabdă de foame, iar ouăle de pescăruși nenumărate, completează cu succes friptura de pasăre.

Deasemenea foarte mulți cocori și dropii, care vin din stepele Rusiei și traversează Marea Neagră se odihnesc câțeva vreme pe această insulă sterpă.

Întreaga zi a decurs pentru noi toți, plină de felurite impresiuni extraordinare, în special, tot pescărușii ofereau spectacolul cel mai fantastic, adunându-se în stoluri gigantice din toate punctele cardinale, de pe unde își căutaseră hrana pe valurile Mărei, căutând seara, odihna pe insulă.

Dimineața erau cu miile, aceste pasări admirabile, acuma pe seară se dublase numărul lor. Era un vacarm asurzitor răspândit în atmosferă, cauzat de masele compacte de pasări și abia acum pot să-mi imaginez ce trebuie să fie pe coastele stâncoase ale Americii și pe insula Guiana, dacă chiar aci pe această insulă micuță se adună mase atât de formidabile de pasări. Ce paradis al pasărilor ar fi această insulă depărtată de coastă dacă nu ar fi și aci fiara «om» reprezentată prin 4 exemplare din soldați de marină și paznicul farului, care distrug fără limită ouăle nenumărate, parte pentru hrana lor, parte pentru scopuri comerciale.

Ce rezultate frumoase ar putea obține o stațiune ornitologică instalată acolo în scopul studierii pasajului pasărilor, putând realiza și alte servicii științei; dacă aci s'ar proceda la inelarea miilor de pasări călătoare care cad moarte de oboseală și după o mică odihnă ar fi din nou puse în libertate. În special sitarii și prepelițele, dar mai ales prepelița cea gustoasă care trece în sbor peste marea furtunoasă în timpul pasajului și care este expusă la mari și multe pericole. Făcând abstracție dela faptul că mii din aceste prepelițe își sfârșim țeasta

(Din cartea D-lui Bernatzik.) Barză care și-a făcut cuib departe de locuințele oamenilor

capului de farurile dela Sulina, Constanța și Tuzla, dar stoluri formidabile cad moarte de oboesală pe străzile orașelor riverane, unde sunt primite și consumate, astfel că, se întâmplă din când în când ca populația acestor orașe să se hrănească în timpul pasagiilor exclusiv din prepelițe. Abstracție făcând de aceasta, mii și mii din ele se înneacă în Mare pentru a cădea prada pescărușilor și a celorlalte răpitoare, după ce sunt aruncate de valuri pe nisipul dunelor. Soldații marinari și paznicii farurilor, împușcă cu armele lor militare sau de vânatoare tot ce le iese în cale și este bun de mâncat, natural fără permis și atâta vreme cât au cartușe; această afirmație o dovedește faptul că în timpul cât noi am stat acolo pe insulă, marinarii cu armele lor de serviciu ucideau turturele a căror împușcare era oprită de lege în perioada aceea. Având în vedere că pe această insulă abia de $\frac{1}{2}$ km. pătrat nu sunt nici pirați periculoși și nici răpitoare periculoase, iar pe de altă parte cei doi marinari ar putea cu greu împiedica o debarcare inamică. Apoi la cantitatea de dinamită aflată acolo buibutura va trebui să fie auzită dela 45 km. din Sulina, așa dar sunt de părere că este de prisos ca aceste 4 persoane să fie înarmate cu puști care nu le servesc decât la uciderea fără nici un scrupul a acestor călătoare obosite.

Corolarul tuturor acestor rele pe insulă, au fost și 15 oi care pășteau în spațiul acesta restrâns, și pe lângă că distrugeau cuiburile cu ouă de pescăruși dar distrugeau și vegetația anemică. Din păcate, vor fi distruși și arborii plantați aicea de inginerul Figari deoarece vor fi roși de aceste oi.

Pentru toate aceste motive, nu m'am dat în lături, în calitatea mea de ornitolog și prieten al naturei, să fac intervențiunile necesare pentru această insulă și trebuie să amintesc aci cu cea mai mare satisfacție că Ministrul nostru de Agricultură și Domenii Ion Mihalache, un om iubitor de natură, întreprinzător și înțelegător profund al măsurilor moderne, răspunzând memoriului meu scris și-a îndreptat privirea asupra acestei mici insule, patria pasărilor, atât de importantă din punct de vedere ornitologic și a dispus ca d-l Ladislaus von Dobay, un oolog reputat în cercurile ornitologice, recomandat de mine, să plece în Insula Șerpilor observând pasagiile de toamnă și primăvară. Să-mi fie deci permis și în locul acesta să aduc d-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor mari mulțumiri în numele tuturor iubitorilor avifaunei și Societăților ornitologice.

Nebănuț de repede trecu timpul, pe care l-am întrebuințat și la vizitarea farului, un edificiu enorm pus în funcțiune de mașini. El a fost construit în anul 1922 de Comisia Dunăreană, renovat ulterior după ce fusese dărâmat prin bombardamentul renumitului crucișător de altădată « Breslau » în anul de războiu 1917.

La umbra acestei coloane gigantice care se vede dela mari depărtări, întinserăm în sfârșit proviziile ce le adusesem cu noi și ne făcurăm siesta, așa că am fost neplăcut

surprinși când « Hirondele » ne aminti prin țipătul sirenei sale că trebuie să plecăm. Simpaticul conducător al acestei excursii aprobă după rugămintea generală să mai zăbovească puțin timp astfel că ne-a fost posibil să facem înconjurul insulei pentru ultima oară, când explozia convenită a unui cartuș de dinamită ne adună pentru plecare.

Era ora 5 p. m. Când ne imbarcarăm, o operație grea pentru că între timp se născuse o briză puternică care făcea ca valurile să se isbească puternic de coastele stâncoase ale insulei iar barca ce venea să ne ia risca la fiecare colț ieșit din apă. În sfârșit cu chiu și vai ne imbarcarăm pe vapor însă pe la mijlocul drumului dispăreau unul câte unul pentru a-și plăti tributul lui Poseidon, zeul mărilor*). Încă o surpriză cam emoționantă în largul Mărei ne puse nervii la grea încercare. Un vapor de culoare neagră cu proora vopsită roșu apărură deodată în coasta noastră. La început se zicea că este un vas de comerț care face cursa Constanța—Odesa, dar când se îndreptă cu toată viteza spre mijlocul vasului nostru cu vădită intenție de a ne sfârșima, trebuie să recunosc că eu însu-mi m'am simțit cam stânjenit și strângând carabina mai tare de mine, gândurile-mi sburau la poveștile cu pirați din tinerețe. Deodată nici la 150 m. vasul făcu un viraj pe loc continuându-și drumul abia la 60 m. alături de noi spre Sulina.

Doamnele și domni de pe vasul nostru când auziră în tăcerea ce se făcuse explozia de râs de pe vaporul vecin, recunoscără în sfârșit pe proprietarul vaporului-fantomă, un prieten al lor, care-și permisesese această glumă cu ei. Salutări fură schimbate între ei apoi vaporul dispărură în plină viteză spre Sulina.

Treptat dispar coastele stâncoase ale insulei în urma noastră iar în cele din urmă nu se mai vede nici farul alb care până în ultima clipă ne trimite salutul său.

Este aproape de înopțat, când intrăm în brațul Sulina. Mii de lumini sclipesc de pe nenumăratele vase, adunate aici din toate țările, de pe case și port, fascinând cu splendoarea lor excursioniștii cari se reîntorc. Impresionant tablou, a cărui măreție este sporită și prin uriașele vase negre, pe lângă cari trecem. Binecuvântată țară, Grecia, Italia, Olanda, Suedia, Egiptul și Turcia, Spania, Franța, ba chiar și puternica Anglia este reprezentată aici prin pavilionul ei, toți vor să cumpere lemne, cereale, petrol și sare, toți vor să profite de bogățiile acestei țări binecuvântate.

Cărbuni, sare, fier, lemn și țigeci, cereale și vite, toate sunt aici în cantități mari și totuș, câte nu lipsesc deocamdată.

Vreau să amintesc numai două mici pietre scumpe, care mai lipsesc din coroana acestei țări atât de binecuvântată de Dumnezeu și de natură, și anume apărarea paserilor și a plantelor, reglementată prin lege, pe o perlă, un smarald sclipitor, situat departe în largul mării spumegânde, departe de pământul patriei, pe Insula Șerpilor.

*) Marinarii întrebuințează un termen hasliu, ei zic: « se răstește la Mare ».

COMUNICĂRI ȘI PUBLICAȚIUNI

Numărul viitor, pe Ianuarie 1930 va fi expedit membrilor noștri din provincie CONTRA RAMBURS, așa cum s'a făcut și pentru anul 1929. Membrii «Uniunei», au putut aprecia în trecut ușurința cu care s'a pus în curent cu plățile, prin acest sistem de expediție, și vor fi recunoscători pentru acest efort al administrației noastre. Suma cu care va fi gravat rambursul fiecărui membru, va consta din restanțele sale eventuale de plată față de «Uniunea», plus cotizația pe 1930 care este, conform noii modificări a statutelor, de lei 300, în care intră și abonamentul revistei. D-nii membri, cari nu doresc să li se trimită Revista cu ramburs, sunt rugați a trimite abonamentul imediat.

În ce privește societățile de vânatoare le aducem la cunoștință pe această cale, că li se vor expedia numărul de Ianuarie, deasemenea cu ramburs, pentru sumele din cotizații și abonament pe anul 1930 și îi rugăm stăruitor pe domnii Președinți ai societăților, ca să binevoiască a achita rambursul de plata taxelor cuvenite «Uniunei».

D-nii Membrii cari nu și-au procurat Stema de membru al Uniunei sunt rugați a o cere contra costului de lei 200.

MUREȘ POENARU-RICABOLU

Este rugat a ne arăta numele și adresa, neputând publica nuvela trimisă sub pseudonim. Discreția este garantată de redacție.

~ ~ ~

FAZANI UNGUREȘTI

După cum aflăm Administrația moșiei baronului Victor Schosberger din Tura (Comitetul Pest) înființează sub numele «Galga, fermă ungiurească de fazani» o mare cultură de fazani care va corespunde pretențiunilor celor mai moderne și a cărei conducere a fost încredințată d-lui John Butter, renumit în cercurile englezești de specialitate, ca specialist al animalelor sălbatice și crescător de fazani.

Ferma va fi reprezentată la târg cu un material ales de ouă clocite de fazani rasă pură și corcitură, pui de rasă pură și corcitură, fazani de prăsilă de rasă pură și fazani de vânatoare.

Cu toate că acest material calitativ nu va fi mai prejos celui englezesc, totuș prețurile vor fi simțitor reduse.

Deoarece este vorba de un material care va fi crescut cu cea mai mare grijă dintre cele 5 feluri ca: Phasianus mongolicus, Phasianus Torquatus, Phasianus versicolor, Phasianus colchicus, Phasianus formosanus, se privește cu încredere din toate părțile, activitatea noii ferme.

~ ~ ~

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Direcția vânatoare

PRESCURTARE DE DECIZIE

Prin Decizia Ministerială No. 128700/929, s'a hotărât oprirea vânatoarei de iepuri pe teritoriile comunelor: Sărățeni, Vasniseni și Covurlui din județul Fălciu până la 1 Octombrie 1930.

~ ~ ~

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Direcția vânatoarei

PRESCURTARE DE DECIZIE

Prin Decizia Ministerială No. 131409/929, s'a hotărât oprirea vânatoarei de iepuri cu începere dela 1 Decembrie 1929—1 Octombrie 1930, iar vânatoarea potârnichilor dela 1 Decembrie 1929—1 Noembrie 1930, în tot județul Tighina.

~ ~ ~

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Direcția Vânatoare
No. 122091/929

Domnule Administrator,

Consiliul permanent al vânatoare și-a dat avizul care prin Deciziunea ministerială No. 127491/929 s'a aprobat ca clauza din contractul-tip referitoare la facerea hrănitorelor pentru hrana vânatului nu se aplică terenurilor de munte, unde se găsesc din abundență esențe moi, necesare hranei vânatului.

p. Ministru, (ss) Anton Pădureanu

Director general, (ss) indescifrabil

PRESCURTARE DE DECIZIE

Prin Decizia Ministerială No. 139592/929, s'a hotărât oprirea vânatoarei de iepuri pe timp de doi ani, pe teritoriul comunei Lucavăț de Jos și Lucavăț de Sus, județul Storojineț, până la 31 Decembrie 1931.

~ ~ ~

PRESCURTARE DE DECIZIE

Prin Decizia Ministerială No. 79733/929, s'a hotărât oprirea vânatoarei de iepuri și potârnichi pe intervalul de timp 15 Ianuarie 1930—15 Ianuarie 1931 în comunele: Brătianu, Botești, Chilia Dagăta, Heleșteni, Miron Costin, Negri, Simionești, Sagna, Stănița, Strunga, Talpa, V. G. Morțun, Porcești și Bargaoan din județul Roman.

~ ~ ~

PRESCURTARE DE DECIZIE

Prin Decizia Ministerială No. 140629/929, s'a hotărât oprirea vânatoarei de tot felul pe timp de doi ani, pe teritoriul comunei Jiu-Paroșeni, jud. Hunedoara, până la 1 Ianuarie 1932.

~ ~ ~

PRESCURTARE DE DECIZIE

Prin Decizia Ministerială No. 109439/929, s'a hotărât ca vânatoarea iepurilor în județul Lăpușna să fie oprită la 1 Ianuarie 1930, aplicându-se și art. 35 din legea vânatoarei.

PRESCURTARE DE DECIZIE

Prin Decizia Ministerială Jn. No. 26394/929, s'a hotărât prelungirea valabilității permiselor de vânatoare eliberate pe anul 1929, până la 1 Februarie 1930.

~ ~ ~

Primăria Com. Oroiu de Câmpie
Jud. Mureș
No. 1956/1929

PUBLICAȚIUNE

Se publică spre cunoștință generală, că terenul de vânat al comunei Oroiu de Câmpie, jud. Mureș, se dă în arendă prin licitație publică pe termen de trei ani, adică dela 1 Ianuarie 1930 până la 31 Decembrie 1932.

Licitația se va ținea la primăria comunei Oroiu de Câmpie, în ziua de 8 Ianuarie 1930, ora 10 a. m.

Prețul de strigare 200 lei.

Vadiu 10%.

Condițiunile de licitație se pot vedea la Notariatul Baud, în orele oficiase.

Oroiul de Câmpie, la 25 Noembrie 1929.

Primar, (ss) Radu

Orice publicație trebuie să ne sosească cel puțin până la 15 ale lunii, pentru a putea apare în numărul lunii viitoare al Revistei. Publicațiile oficiale se plătesc cu anticipație, socotite câte 3 lei cuvântul.

Primăria Comunei Stâna
Jud. Sălaj
No. 1787/1929

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică, că teritoriul de vânat al comunei Stâna se dă în arendă prin licitație publică, pe șase ani, cu începerea dela 1 Ianuarie 1930.

Licitatia va avea loc la primăria comunei în ziua de 2 Ianuarie 1930, orele 9.

În caz de nereușită, se fixează al doilea termen pe ziua de 16 Ianuarie 1930.

Prețul de strigare va fi 2000 lei.

Stâna, la 8 Decembrie 1929.

Primăria.

~ ~ ~

Primăria Comunei Brebul Nou
No. 865/1929

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al comunei Brebul Nou și Dărăna se va ceda prin licitație publică pe durata de trei ani, începând dela 1 Ianuarie 1930.

Licitatia va avea loc în 2 Februarie 1930 în localul primăriilor comunale, la ora 11 a. m., respective 3 p. m.

Prețul de strigare este 500—500 lei.

Condițiunile de strigare se pot vedea în biroul subsemnatului. Brebul Nou, la 13 Decembrie 1929.

Primăria

~ ~ ~

Primăria Comunei Zgurița
No. 1612/929

PUBLICAȚIUNE

În conformitate cu art. 8 din Legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei și pe baza avizului Consiliului comunal dat prin procesul-verbal No. 5/927.

Se aduce la cunoștința generală, că la această comună se va ține licitație publică în ziua de 20 August 1929, ora 11 a. m. pentru darea în arendă a dreptului de vânat de pe teritoriul acestei comune, excluzând proprietățile Nicolae și Sofia Simanovici, care constituie teren aparte.

Terenul de arendare este pe timp de 5 ani dela data aprobării contractului.

Licitatia se va începe dela 1000 lei, spre majorare, prin oferte închise și sigilate, menționând în ofertă că a luat cunoștința de caetul de sarcină pe care se obligă a-l respecta.

Orice relațiuni se pot obține zilnic în cancelarie, în orele de birou.

Primăria

~ ~ ~

Primăria Comunei Cetariu
Jud. Bihor
No. 665/929

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință, că dreptul de vânat pe teritoriul comunei Cetariu, județul Bihor, se dă în arendă prin licitație publică, pe timp de 10 ani, la primăria comunei Cetariu, județul Bihor, în ziua de 11 Ianuarie 1930, ora 9. Condițiunile de licitație se pot vedea în biroul notarial din Cetariu.

Cetariu, la 10 Decembrie 1929.

Primăria

Notariatul Șișterea
Jud. Bihor
No. 893/1929

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică că dreptul de vânat al comunelor Șișterea și Șușturogiu, jud. Bihor, se va da în arendă prin licitație publică care va avea loc în localul oficiului notarial din Șișterea, a orele 14 a zilei de 11 Ianuarie 1930, iar dacă la acea dată nu se va ajunge rezultatul dorit, licitația se va repeta în ziua de 21 Ianuarie 1930.

Licitatia se va ține în conformitate cu art. 72—83 al legii contabilității publice, iar arendarea conform art. 3—14 din legea pentru protecția vânatului și în special aceia pot licita cari întrumesc condițiunile impuse de art. 13 al legii protecției vânatului.

Condițiunile de licitație sunt afișate la notariatul comunei Șișterea și se pot vedea în orele oficioase.

Șișterea, 9 Decembrie 1929.

Notar

~ ~ ~

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânat al comunei Feneș se va da în arendă pe timp de 6 (șase) ani, dela 1 August 1928 până la 31 Iulie 1934.

Licitatia se va ține în localul Primăriei, în ziua de 21 Decembrie 1929 orele 15.

Prețul de strigare este 2600 lei.

Condițiunile se pot vedea la notariatul Armeniș în orele oficioase.

Primăria

~ ~ ~

Primăria Comunei Plopi
Jud. Soroca
No. 20152/1929

PUBLICAȚIUNE

În conformitate cu art. 9 din legea vânătorilor și ord. onor. Prefecturii Soroca No. 14099/929, se publică spre cunoștința generală că în ziua de 30 Ianuarie 1930, se va ține licitație publică în localul acestei primării, pentru arendarea terenului de vânătoare de pe teritoriul acestei comune.

Termenul de arendare este de cinci ani. Licitatia se va ține în oferte deschise, în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice și va începe dela suma de lei 500 anual spre majorare.

Concurenții vor depune odată cu oferta și o garanție de 10% din suma oferită și vor prezenta actele cerute de legea vânătoarei.

Condițiunile de arendare prevăzute în caietul de sarcini aprobată de onor. Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea vânătoarei, comunicat cu ord. No. 115257/929, se pot vedea la oficiul primăriei în orice zi și în orele de serviciu.

În caz că prima licitație nu se va ține din lipsa de concurenți, a doua licitație va avea loc în ziua de 10 Februarie 1930.

Costul publicațiilor și taxele de timbru privesc pe arendaș.

Plopi, 12 Decembrie 1929.

Primăria

~ ~ ~

Primăria Comunei Inău

PUBLICAȚIUNE

Dreptul de vânătoare al comunei Inău se arendează prin licitație în 20 Ianuarie 1930, pe șase ani, la primăria comunală.

Condițiunile se pot vedea la oficiul notarial Someșodorheiu.

Inău, 7 Decembrie 1929.

Primăria

Jud. Sălaj

Orice publicație trebuie să ne sosească cel puțin până la 15 ale luni, pentru a putea apare în numărul luni viitoare al Revistei. Publicațiile oficiale se plătesc cu anticipație, socotite câte 3 lei cuvântul.

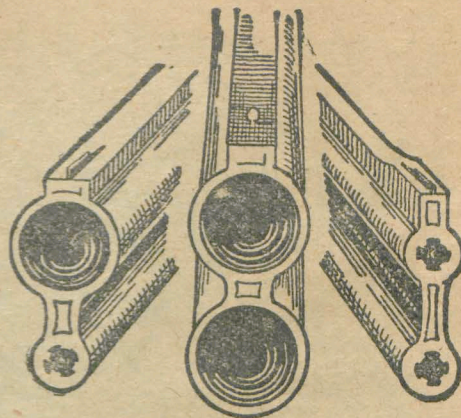

Gebrüder Merkel
Genève

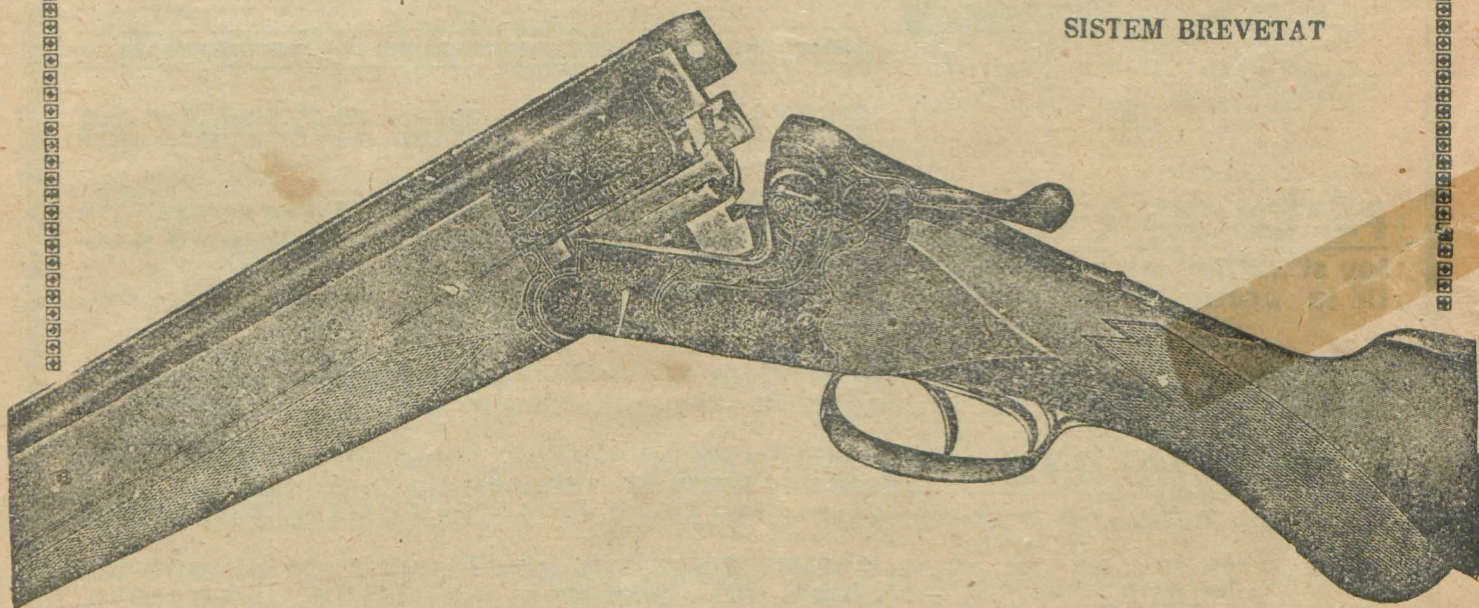
FONDATA IN 1893

MARCA FABRICH

SISTEM BREVETAT

Arma viitorului pentru vânătoare și tip sportiv

Marile succese practice obținute cu armele noastre cu țevi suprapuse, dovedesc marile avantaje ale acestor arme sistem Bock:

- 1) Câmp de ochire complet liber, fără reflexe laterale;
- 2) Percutare infailibilă a capselor (sistem brevetat);
- 3) Inchizător de o putere de rezistență unică;
- 4) Tir de mare precizie, mai ales pentru distanțe mari, din cauza stabilității și a zăvoririi perfect simetrice a țevelor;
- 5) Tragere rapidă și precisă, datorită balansării și maniabilității impecabile a acestui model.

Fabricația acestor arme cu țevi suprapuse este specialitatea noastră. Indelungata noastră experiență și instalațiunile moderne cu totul perfecționate ale casei noastre, ne garantează exclusivitatea fabricației acestui sistem, pe care-l construim în următoarele modele:

Arme de alice cu două țevi, sistem Bock (2 țevi de alice suprapuse).

Arme expres cu două țevi, " " (2 țevi de glonț suprapuse).

Arme mixte cu două țevi, " " (1 țevă de alice și una de glonț, suprapuse).

Aceste modele le putem construi și cu două sau mai multe rânduri de țevi. De pildă o armă de alice sistem Bock, cu un rând de țevi expres și alt rând de țevi mixte.

Cele mai fine arme de vânătoare cari se construiesc astăzi, sunt arme sistem Bock. Cu o astfel de armă, atât vânătorul cât și trăgătorul de porumbei, este echipat pentru orice gen de tir și pentru toată viața. Totodată mai recomandăm cunoscutele noastre arme DRILLING, repute prin soliditatea lor, precum și ELEGANTELE NOASTRE ARME DE ALICE, cari pot rivaliza cu cele mai fine arme engleze.

FABRICA DE ARME
WAFFENFABRIK GEBRÜDER MERKEL, SUHL
(GERMANIA)

REPREZENTATĂ IN ROMÂNIA PRIN „UNIUNE“

Nu cumpărați nici o armă. înainte de a vizita expoziția Uniunii

HUBERTUS

Primul atelier român de armurărie cu forță electromotrice și cu mașini speciale

BUCUREȘTI, Calea Griviței, 26

FABRICATIUNE: Puști cu 2 țevi având cocoase sau Hammerless fără și cu ejector, puști cu trei țevi sistemul Anson & Deley și „Blitz“ de orice calibru și construcție de tot felul. Puști de sport și de tir la porumbei în execuție de lux suprafine. Manoperă bună din cel mai excelent material.

REPARATII de tot felul se execută imediat identic ca la fabrică cu prețurile cele mai scăzute.

SPECIALITATE: Puști pentru serviciul silvic, campestru și de noapte, modele aprobate de ministerul de domenii se efectuează cu mașini de precizie. Lucrători proprii din SUHL și FERLACH.

DEPOZIT de piese pentru browning, puști automate și pistoale F. N. Belgique, etc., precum și munițiune specială.

CUMPĂR

Piei, bune uscate, de vânat (veverițe, vulpi, dihori și alte piei de animale sălbatice).

Tăiați și uscați și coada.

ROBERT HANUS
Cetatea-Albă

CĂȚEI BRACK GERMAN!

Am de vânzare căței de 8 săptămâni din părinții «Eick v. Runnenstein» și «Fruska Sicilia».

Cățelei din anul trecut prezentați la concursuri și expoziții, proveniți din această combinație de sânge, au fost fără excepție premiați.

ERVIN MÜLLER
Casier al Com. de avere
Caransebeș

SE CAUTĂ

Pentru studii, VEVERIȚE sănătoase, oferindu-se 50 lei bucata. A se adresa d-lui R. I. Călinescu, laboratorul zoologic București I Strada Academiei

No. 14.

DE VÂNZARE

Șase căței (2—4) rasă «grifon cu părul aspru de sânge Korthals», puri cu pedigree înscris în M. R. C. fătați la 31 Octombrie 1929 din căteaua «Asta vom Albanusberg» G. S. B. 6955—D. G. St. B. 2760 (registrarul câinilor de utilitate multiplă din Germania).—M. R. C. vol. A. 170 cu campionul «Zop de Vandemange» L. O. G. 2774 M. R. C. vol. A. 156, ambii importați, deținători ai mai multor premii și cupe în expoziții și concursuri (Germania-Franța-România).

Cățelul indiferent de sex, la vârsta de 2 luni. 5000 lei. Se pot face rețineri.

AL. RIȘCANU
B-dul Domniței 12, București Sect. I

ATELIERUL DE CURELĂRIE

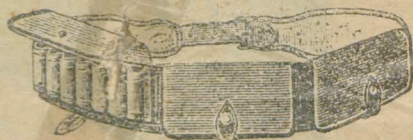
IOAN TĂNĂSESCU

No. 75, CALEA VICTORIEI, No. 75

(IN CURTE, PESTE DRUM DE BISERICA ALBA)

BUCUREȘTI

Tocuri pentru arme, Genți de vânatoare, Zgărzi, Lesse, Curele de arme, Jambiere, Botnițe pentru câini, Bice de vânatoare, Cravașe împletite, Rucsacuri, Cartușiere, Cutii pentru cartușe, precum și orice articol de curelărie pentru vânători. Articole de voiaj, Port-bagaje, etc. Genți pentru aparate fotografice

Copiază cu cea mai perfectă exactitate orice model adus din străinătate, lucrând cu mâna și din cel mai fin material.

LUCRU ARTISTIC ȘI CU PREȚURI ABSOLUT CONVENABILE.

NU CUMPĂRAȚI NIMIC ÎNAINTE DE A VIZITA ATELIERUL NOSTRU

NB. Membrii «Uniunii Generale a Vânătorilor din România» se bucură de o reducere de 10%.

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

ING. HERM. ZOLDY

F O S T

CAROL RISKE & Co.

BUCUREȘTI 1, STR. EDGAR QUINET, 6

CEL MAI BOGAT DEPOZIT DE ARME, MUNIȚIUNI
ȘI ARTICOLE DE VANĂTOARE DIN ȚARĂ

Arme de vânatoare Verney-Carron	dela lei 5.500.— buc.
Arme de vânatoare Lepage	» » 4.500.— »
Arme de vânatoare Masereel	» » 2.500.— »
Pistoale automate Browning cal. 6.35 mm.	» » 1.000.— »
» » » » 7.65 și 9 mm.	» » 1.200.— »
Cartușe încărcate Jagdkönig 70 mm.	» 10.— »
Cartușe încărcate Atlantik	» 8.50 »
Cartușe încărcate Trapshooting	» 8.— »
Cartușe încărcate Sellier & Bellot	» 7.50 »
Cartușe încărcate cu pulbere neagră	» 5.25 »
Tuburi cu capse Gevelot	dela » 1,35.— 2 »
Bure groase de pâslă, lipite, 12 mm.	» 240.— kgr.
Bure groase, lipite, 12 mm., 1000 bucăți circa 1.700 kgr.	» 160.— »
Alice tari englezești	» 46.— kgr.

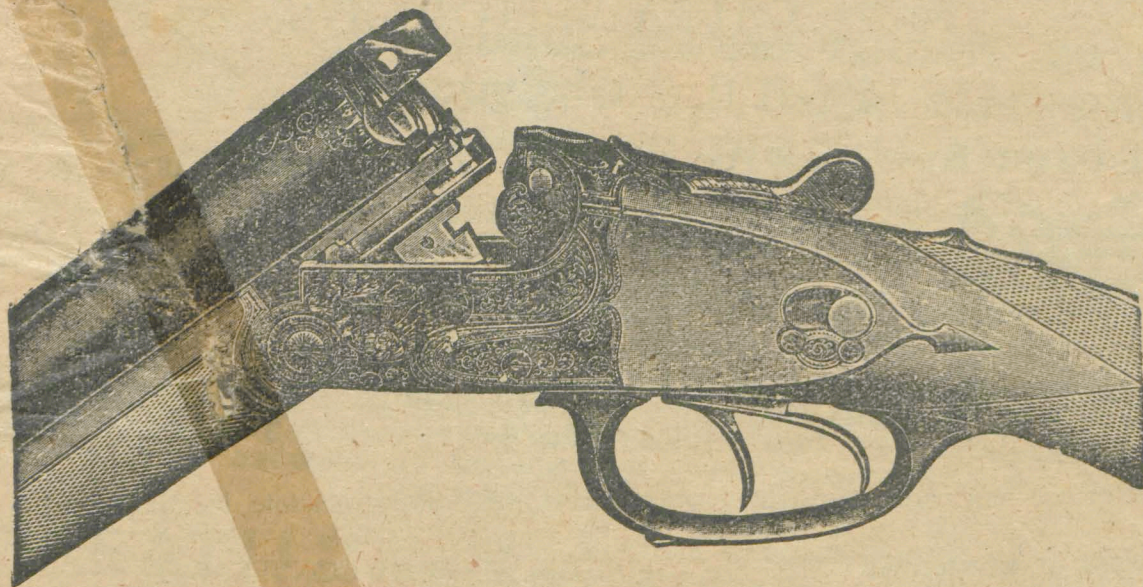
ROG CEREȚI CATALOGUL PE 1929

SERVICIUL PROMPT ȘI CONȘTIINCIOS

C. A. FUNK & Co. SUHL (Germania)

FABRICĂ DE ARME

FIRMĂ REPUTATĂ PENTRU ARMELE SALE DE PRIMUL RANG ȘI DE MARE PRECIZIE

Construește orice armă de vânătoare și de sport, dela cea mai simplă până la cea mai elegantă. Execuție conștiincioasă și promptă. Tir de mare precizie și cu maximum de randament, dovedit cu certificatul oficial al standurilor de încercare, care întovărășesc fiecare armă.

SPECIALITĂȚI:

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme de alice cu două țevi, sau cu una de alice și alta de glonț și expressuri, în toate calibrele, cu sau fără efortor.

SISTEM ANSON & DEELEY: Drillinguri, drillinguri-expressuri, etc. pentru cele mai puternice încărcături, în toate calibrele, cu sau fără armare separată a țevii de glonț și efortor.

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme sistem Bock (cu țevile suprapuse), în toate calibrele, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten).

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme pentru tirul de porumbi sistem Bock (țevi suprapuse), atât pentru vânătoare, cât și pentru tir la talere, având maximum de randament posibil, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten), cu sau fără efortor.

TOATE TIPURILE DE ARME SE POT EXECUTA ȘI CU COCOAȘE

Arme de glonț de mare precizie sistem Block

pentru toate calibrele și cele mai puternice încărcături, având avantajul de a fi extrem de ușoare și foarte elegante, admirabile pentru orice gen de vânat. Soliditate extremă, dela cea mai simplă armă la cea mai rafinată execuție.

LA COMENZI SE POATE ȚINE SEAMA DE ORICE DORINȚA SPECIALĂ

Modele ale acestei case, precum și cataloage și prospecte în patru limbi, se găsesc la «UNIUNE»

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânătoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești de interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătoarei, lista contraveniențelor la legea de vânătoare, dări de seamă a societăților de vânătoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânătoare.

**ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIAȚE 400 LEI**

ANUNȚURI COMERCIALE

1 PAGINĂ 5.000 LEI ANUAL

$\frac{1}{2}$ " 3.000 " "

$\frac{1}{4}$ " 1.750 " "

$\frac{1}{8}$ " 1.000 " "

ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)

„Revista VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare
al tuturor vânătorilor din toată
țara, care au să-și spună ceva.
Deaceea, dacă aveți ceva de
cumpărat, de vândut, de schim-
bat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„Revistei VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

**LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.**

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

**UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGEȚI-VĂ IMPREJURUL „UNIUNEI“**

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 30 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHI 40 LEI